

SEANCE DU MERCREDI 6 FEVRIER 1991
VERGADERING VAN WOENSDAG 6 FEBRUARI 1991ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 1162.

MESSAGES:

Page 1162.

Chambre des représentants.

COMMUNICATIONS:

Pages 1162 et 1174.

1. Prêts à des Etats ou à des organismes étrangers.
2. Cour d'arbitrage.
3. Cour des comptes.
4. Conseil d'Etat.
5. Composition de la Commission de contrôle des dépenses électorales.
6. Composition du Comité d'avis chargé de questions européennes.
7. Commission nationale d'évaluation chargée d'évaluer l'application des dispositions relatives à l'interruption de grossesse.

COMPOSITION DE COMMISSIONS (Modification):

Page 1164.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération):

Pages 1164 et 1178.

M. Desmedt. — Proposition de loi modifiant la loi du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux afin d'assurer au preneur la possibilité d'obtenir un quatrième renouvellement.

Ann. parl. Sénat de Belgique — Session ordinaire 1990-1991
Parlem. Hand. Belgische Senaat — Gewone zitting 1990-1991

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 1162.

BOODSCHAPPEN:

Bladzijde 1162.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

MEDEDELINGEN:

Bladzijden 1162 en 1174.

1. Leningen aan Staten of buitenlandse instellingen.
2. Arbitragehof.
3. Rekenhof.
4. Raad van State.
5. Samenstelling van de Controlemcommissie voor de verkiezingsuitgaven.
6. Samenstelling van het Adviescomité voor Europese aangelegenheden.
7. Nationale Evaluatiecommissie inzake de toepassing van de wetgeving betreffende de zwangerschapsonderbreking.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES (Wijziging):

Bladzijde 1164.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming):

Bladzijden 1164 en 1178.

De heer Desmedt. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten ten einde te waarborgen dat de huurder een vierde hernieuwing kan krijgen.

M. Henrion. — Proposition de loi complétant l'article 1277 du Code judiciaire en matière de divorce.

M. Monfils. — Proposition de loi modifiant les dispositions relatives à l'ouverture, à la transmission et à la fusion des officines pharmaceutiques.

M. Duquesne:

a) Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

b) Proposition de loi portant réforme du Code de la nationalité belge.

M. Deneir et consorts. — Proposition de loi modifiant la loi du 29 décembre 1990 portant des dispositions sociales.

INTERPELLATION (Demande):

Page 1164.

M. Clerdent au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Réformes institutionnelles sur « le financement et la modification du programme des travaux du TGV-Nord pour la section Liège-frontière allemande ».

QUESTION ORALE DE M. DE BELDER AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « L'INTERVENTION DE LA BELGIQUE AU SEIN DU CONSEIL DE SECURITE DE L'ONU »:

Orateurs: M. De Belder, M. Eyskens, ministre des Affaires étrangères, p. 1165.

QUESTION ORALE DE M. MAHOUX AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « LA COUVERTURE, EN CAS D'ACCIDENT DU TRAVAIL, DES TRAVAILLEURS OCCUPES DANS LES AGENCES LOCALES POUR L'EMPLOI »:

Orateurs: M. Mahoux, M. Van den Brande, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 1166.

QUESTION ORALE DE M. DESMEDT AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES CLASSES MOYENNES SUR « LES RETARDS ANORMAUX DES FIXATIONS DEVANT LA COUR D'APPEL DE BRUXELLES »:

Orateurs: M. Desmedt, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Classes moyennes, p. 1166.

PROJETS ET PROPOSITION DE LOI (Discussion):

Projet de loi sur l'exercice de la médecine vétérinaire.

Renvoi en commissions réunies. — *Orateurs:* M. le Président, M. De Keersmaecker, secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture, p. 1168.

Proposition de loi insérant un article 1412bis dans le Code judiciaire.

Discussion générale. — *Orateurs:* MM. Arts, rapporteur, Pataer, Cerexhe, p. 1168.

Discussion et vote de l'article unique, p. 1169.

Projet de loi modifiant la nouvelle loi communale.

Discussion générale. — *Orateur:* M. Van Eetvelt, rapporteur, p. 1170.

Discussion et vote des articles, p. 1171.

De heer Henrion. — Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 1277 van het Gerechtelijk Wetboek inzake de echtscheiding.

De heer Monfils. — Voorstel van wet houdende wijziging van de bepalingen betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van apotheken.

De heer Duquesne:

a) Voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

b) Voorstel van wet houdende hervorming van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

De heer Deneir c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen.

INTERPELLATIE (Verzoek):

Bladzijde 1164.

De heer Clerdent tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen over « de financiering en de wijziging van het programma van de werkzaamheden voor de SST-Noord, met betrekking tot het baanvak Luik-Duitse grens ».

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE BELDER AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « HET BELGISCH OPTREDEN IN DE UNO-VEILIGHEIDSRaad »:

Sprekers: de heer De Belder, de heer Eyskens, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 1165.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MAHOUX AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « DE VERZEKERING TEGEN ARBEIDSONGEVALLEN VAN WERKNEMERS DIE VIA DE PLAATSELIJKE WERKGELEGENHEIDSAGENTSCHAPPEN TEWERKGESTELD WORDEN »:

Sprekers: de heer Mahoux, de heer Van den Brande, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 1166.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DESMEDT AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN MIDDENSTAND OVER « DE ABNORMALE VERTRAGING BIJ HET BEPALEN VAN DE RECHTSDAG BIJ HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL »:

Sprekers: de heer Desmedt, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Middenstand, blz. 1166.

ONTWERPEN EN VOORSTEL VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet op de uitoefening van de diergeneeskunde.

Terugverwijzing naar de verenigde commissies. — *Sprekers:* de Voorzitter, de heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, blz. 1168.

Voorstel van wet tot invoeging van een artikel 1412bis in het Gerechtelijk Wetboek.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers:* de heren Arts, rapporteur, Pataer, Cerexhe, blz. 1168.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 1169.

Ontwerp van wet tot wijziging van de nieuwe gemeentewet.

Algemene beraadslaging. — *Spreker:* de heer Van Eetvelt, rapporteur, blz. 1170.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1171.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Bouchat au ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones sur « le retard dans la construction, en Wallonie, des bureaux principaux de la poste.

Orateurs: M. Bouchat, M. Colla, ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 1173.

Interpellation de M. Schoeters au secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale sur « les conséquences des déversements de produits de dragage en face de la côte belge ».

Orateurs: M. Schoeters, Mme Smet, secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale, p. 1176.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 1175.

PROPOSITION ET PROJET DE LOI (Votes):

Proposition de loi insérant un article 1412bis dans le Code judiciaire, p. 1175.

Projet de loi modifiant la nouvelle loi communale, p. 1176.

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT:

Page 1176.

PROJET DE LOI (Dépôt):

Page 1179.

Projet de loi portant approbation des résolutions relatives au troisième amendement des statuts du Fonds monétaire international et à l'augmentation des quote-parts des membres dudit fonds.

PROPOSITION DE LOI (Dépôt):

Page 1179.

M. Mahoux. — Proposition de loi complétant l'article 124 de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage, en vue de fixer l'admission au bénéfice des allocations de chômage des enfants ayant obtenu à l'étranger un diplôme équivalent à un diplôme belge.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellaties van de heer Bouchat tot de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over « de achterstand in het bouwen van hoofdpостkantoren in Wallonië.

Sprekers: de heer Bouchat, de heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 1173.

Interpellatie van de heer Schoeters tot de staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie over « de impact van de lozingen van baggerspecie voor de Belgische kust ».

Sprekers: de heer Schoeters, mevrouw Smet, staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie, blz. 1176.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 1175.

VOORSTEL EN ONTWERP VAN WET (Stemmingen):

Voorstel van wet tot invoeging van een artikel 1412bis in het Gerechtelijk Wetboek, blz. 1175.

Ontwerp van wet tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, blz. 1176.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER:

Bladzijde 1176.

ONTWERP VAN WET (Indiening):

Bladzijde 1179.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de resoluties aangaande het derde amendement op de statuten van het Internationaal Monetair Fonds en aangaande de verhoging van de quota van de leden van dit fonds.

VOORSTEL VAN WET (Indiening):

Bladzijde 1179.

De heer Mahoux. — Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 124 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid strekkende om werkloosheidsuitkeringen toe te kennen aan kinderen die in het buitenland een diploma hebben behaald dat gelijkwaardig is aan een Belgisch diploma.

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 30 m.
De vergadering wordt geopend om 14 h 30 m.

CONGES — VERLOF

M. Bock, Mme Herman-Michielsens, pour devoirs administratifs; MM. De Bremaeker, Lenfant, pour raison de santé; Janzegers, en mission à l'étranger; Désir et Mme Hanquet, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heer Bock, mevrouw Herman-Michielsens, wegens ambtsplichten, de heren De Bremaeker, Lenfant, om gezondheidsredenen; Janzegers, met opdracht in het buitenland; Désir en mevrouw Hanquet, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

MESSAGES — BOODSCHAPPEN

M. le Président. — Par message du 31 janvier 1991, la Chambre des représentants transmet au Sénat, tel qu'il a été adopté en sa séance de ce jour, le projet de loi modifiant l'article 143 de la nouvelle loi communale.

Bij boodschap van 31 januari 1991, zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat, zoals het ter vergadering van die dag werd aangenomen het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 143 van de nieuwe gemeentewet.

— Renvoyé à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Par messages du 31 janvier 1991, la Chambre fait également connaître qu'elle a adopté, tels qu'ils lui ont été transmis par le Sénat, les projets de loi:

1. Modifiant les limites entre les communes de La Louvière et de Morlanwelz;

Bij boodschappen van 31 januari 1991 deelt de Kamer tevens mede dat zij heeft aangenomen, zoals zij haar door de Senaat werden overgezonden, de ontwerpen van wet:

1. Tot wijziging van de gemeentegrenzen tussen La Louvière en Morlanwelz;

2. Modifiant les limites entre les communes de Mons et de La Louvière;

2. Tot wijziging van de gemeentegrenzen tussen Bergen en La Louvière;

3. Modifiant les limites entre les communes de La Louvière et de Manage;

3. Tot wijziging van de gemeentegrenzen tussen La Louvière en Manage:

4. Insérant un article 88bis dans le Code d'instruction criminelle.

4. Tot invoeging van een artikel 88bis in het Wetboek van strafvordering.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

COMMUNICATIONS

Prêts à des Etats ou à des organismes étrangers

MEDEDELINGEN

Leningen aan Staten of buitenlandse instellingen

M. le Président. — Par lettre du 31 janvier 1991, le ministre des Finances et le ministre du Commerce extérieur ont communiqué au Sénat, conformément aux dispositions de l'article 5bis de la loi du 3 juin 1964 modifiant l'arrêté royal n° 42 du 31 août 1939 réorganisant l'Office national du Ducroire et autorisant le ministre des Finances et le ministre qui a les relations commerciales extérieures dans ses attributions, à consentir des prêts à des Etats ou à des organismes étrangers, inséré par la loi du 13 février 1990 (*Moniteur belge* n° 55 du 20 mars 1990), la décision du Comité ministériel des Relations extérieures du 24 décembre 1990 d'autoriser l'annulation de l'encours des prêts d'Etat à Etat consentis par la Belgique avant le 1er janvier 1989 aux dix pays à faible revenu d'Afrique au sud du Sahara.

Bij dienstbrief van 31 januari 1991 delen de ministers van Financiën en van Buitenlandse Handel aan de Senaat mede, overeenkomstig de wet van 3 juni 1964 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 42 van 31 augustus 1939, houdende reorganisatie van de Nationale Delcreditedienst, en tot machtiging van de minister van Financiën en de minister die de buitenlandse handelsbetrekkingen in zijn bevoegdheid heeft, leningen aan Staten of buitenlandse organismen toe te kennen, ingevoegd door de wet van 13 februari 1990 (*Belgisch Staatsblad* nr. 55 van 20 maart 1990), de beslissing van 24 december 1990 van het Ministeriële Comité van Buitenlandse Betrekkingen om de kwijtschelding toe te staan van de bedragen van de leningen van Staat tot Staat die vóór 1 januari 1989 door België aan tien Afrikaanse landen met een laag inkomen ten zuiden van de Sahara waren toegestaan.

— Renvoyé à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication aux ministres des Finances et du Commerce extérieur.

Van deze mededeling wordt aan de ministers van Financiën en Buitenlandse Handel akte gegeven.

Cour d'arbitrage — Arbitragehof

M. le Président. — En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Sénat la décision de renvoi concernant la question préjudicielle posée par le Tribunal de police de Bruxelles par jugement du 15 janvier 1991 en cause du ministère public contre Hastrais Philippe (numéro du rôle 259).

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Senaat van de verwijzingsbeslissing betreffende de prejudiciële vraag gesteld door de Politie rechtbank van Brussel bij vonnis van 15 januari 1991 inzake het openbaar ministerie tegen Hastrais Philippe (rolnummer 259).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — Par dépêche du 4 février 1991, la Cour des comptes fait connaître au Sénat, sur la base de l'article 10, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, qu'elle n'a pas d'observations à propos de la conformité au budget général des Dépenses ajusté des budgets administratifs ajustés (deuxième ajustement) pour l'année 1990 des ministères et services suivants:

- Dotations aux Communautés et Régions;
- Justice;
- Affaires étrangères et Commerce extérieur;
- Coopération au Développement;
- Défense nationale;
- Gendarmerie;
- Finances;
- Santé publique et Environnement;
- Agriculture;
- Affaires économiques;
- Communications;
- PTT;
- Travaux publics;
- Dette publique.

Bij dienstbrief van 4 februari 1991 deelt het Rekenhof, bij toepassing van artikel 10, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, aan de Senaat mede dat het geen opmerkingen heeft in verband met de overeenstemming van de aangepaste administratieve begrotingen voor het jaar 1990 (tweede aanpassing) met de inhoud en de doelstellingen van de aangepaste Algemene Uitgavenbegrotingen van de volgende ministeries en diensten:

- Dotaties aan de Gemeenschappen en aan de Gewesten;
- Justitie;
- Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel;
- Ontwikkelingssamenwerking;
- Landsverdediging;
- Rijkswacht;
- Financiën;
- Volksgezondheid en Leefmilieu;
- Landbouw;
- Economische Zaken;
- Verkeerswezen;

— PTT;

— Openbare Werken;

— Rijksschuld.

La cour observe cependant que les budgets administratifs déposés à la suite de ce second ajustement ne comprennent pas les nouvelles ventilations d'allocations de base auxquelles il a été procédé au cours de l'année budgétaire. De ce fait, ces documents ne présentent pas la répartition définitive en allocations de base des crédits accordés pour 1990 dans les cas où de nouvelles ventilations sont intervenues.

Het hof merkt evenwel op dat deze aangepaste administratieve begrotingen geen rekening houden met de herverdelingen van basisallocaties die in de loop van het begrotingsjaar werden toegepast. Daaruit volgt dat de in deze documenten opgenomen verdeling van basisallocaties die het voorwerp zijn geweest van een vroegere herverdeling.

— Renvoyé aux commissions compétentes.

Verwezen naar de bevoegde commissies.

Conseil d'Etat — Raad van State

De Voorzitter. — Bij schrijven van 6 februari 1991 brengt de eerste voorzitter van de Raad van State ter kennis van de Senaat dat de algemene vergadering van de Raad, tijdens haar plechtige zitting van 29 januari 1991 overeenkomstig artikel 70 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is overgegaan tot het opmaken van de lijsten van de kandidaten voor de zeven ambten van staatsraad, die thans vacant zijn.

Par lettre du 6 février 1991, le premier président du Conseil d'Etat porte à la connaissance du Sénat qu'en son audience solennelle du 29 janvier 1991, l'assemblée générale du Conseil d'Etat a procédé, conformément à l'article 70 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, à l'établissement des listes des candidats aux sept places de conseiller d'Etat qui sont actuellement vacantes.

Het behoort de Senaat, overeenkomstig datzelfde artikel, 70, § 1, over te gaan tot het voordragen van de kandidaten voor het eerste, het derde, het vijfde en het zevende vacante ambt.

Il appartient au Sénat, en vertu du même article 70, § 1er, de procéder à la présentation des candidats à la première, la troisième, la cinquième et la septième place vacante.

Werden door de Raad van State voorgedragen voor het eerste vacante ambt:

Eerste kandidaat: de heer J. Messine, advocaat bij het Hof van beroep te Brussel.

Ont été présentés par le Conseil d'Etat pour la première place vacante:

Premier candidat: M. J. Messine, avocat à la Cour d'appel de Bruxelles.

Tweede kandidaat: mevrouw O. Daurmont, auditeur bij de Raad van State.

Deuxième candidat: Mme O. Daurmont, auditeur au Conseil d'Etat.

Derde kandidaat: de heer P. Vandernoot, referendaris bij het Arbitragehof.

Troisième candidat: M. P. Vandernoot, référendaire à la Cour d'arbitrage.

Werden door de Raad van State voorgedragen voor het derde vacante ambt:

Eerste kandidaat: mevrouw M.-R. Bracke, rechtskundig adviseur bij de ARGO.

Ont été présentés par le Conseil d'Etat pour la troisième place vacante:

Premier candidat: Mme M.-R. Bracke, conseiller juridique à l'ARGO.

Tweede kandidaat: de heer F. De Mot, docent recht, Rijks Hogeschool vertalers en tolken, Brussel.

Deuxième candidat: M. F. De Mot, professeur de droit, Rijks Hogeschool vertalers en tolken, Bruxelles.

Derde kandidaat: de heer P. Teerlinck, directeur Dienst economische ontwikkeling Stad Gent.

Troisième candidat: M. P. Teerlinck, directeur au Service du développement économique à la Ville de Gand.

Werden door de Raad van State voorgedragen voor het vijfde vacante ambt:

Eerste kandidaat: de heer Ch. Wettinck, vice-voorzitter bij de Rechtbank van eerste aanleg te Luik.

Ont été présentés par le Conseil d'Etat pour la cinquième place vacante:

Premier candidat: M. Ch. Wettinck, vice-président du Tribunal de première instance de Liège.

Tweede kandidaat: de heer Ph. Hanse, raadsheer bij het Hof van beroep te Bergen.

Deuxième candidat: M. Ph. Hanse, conseiller à la Cour d'appel de Mons.

Derde kandidaat: de heer Ph. Quertainmont, eerste auditeur bij het Rekenhof.

Troisième candidat: M. Ph. Quertainmont: premier auditeur à la Cour des comptes.

Werden door de Raad van State voorgedragen voor het zevende vacante ambt:

Eerste kandidaat: de heer A. Beirlaen, hoogleraar rechtsfaculteit aan de VUB.

Ont été présentés par le Conseil d'Etat pour la septième place vacante:

Premier candidat: M. A. Beirlaen, professeur à la faculté de droit à la VUB.

Tweede kandidaat: de heer W. Dierick, inspecteur-generaal bij het ministerie van Financiën.

Deuxième candidat: M. W. Dierick, inspecteur général au ministère des Finances.

Derde kandidaat: de heer A. Joris, auditeur bij het Rekenhof.

Troisième candidat: M. A. Joris, auditeur à la Cour des comptes.

Ik stel u derhalve voor, dames en heren, over te gaan tot het opmaken van een drietal voor elk van die vier ambten tijdens de vergadering van 28 februari eerstkomend.

Par conséquent, je vous propose, mesdames, messieurs, de procéder à l'établissement d'une triple liste de candidats pour chacune de ces quatre places au cours de la séance du 28 février prochain.

Geen bezwaar?

Pas d'opposition?

Dan is aldus besloten.

Il en sera donc ainsi.

Samenstelling van de Controlecommissie voor de verkiezingsuitgaven

Composition de la Commission de contrôle des dépenses électorales

De Voorzitter. — Bij het bureau is een voorstel ingediend om in de Controlecommissie voor de verkiezingsuitgaven de heer Vandenhoute te vervangen door de heer Monfils.

Le bureau est saisi d'une proposition tendant à remplacer M. Vandenhoute par M. Monfils comme membre au sein de la Commission de contrôle des dépenses électorales.

Geen bezwaar?

N'y a-t-il pas d'opposition à ce remplacement?

Dan is aldus besloten.

Il en est donc ainsi décidé.

Samenstelling van het Adviescomité voor Europese aangelegenheden

Composition du Comité d'avis chargé de questions européennes

De Voorzitter. — Bij het bureau is een voorstel ingediend om in het Adviescomité voor Europese aangelegenheden de heer Hasquin als lid te vervangen door de heer Petitjean.

Le bureau est saisi d'une proposition tendant à remplacer M. Hasquin par M. Petitjean comme membre au sein du Comité d'avis chargé de questions européennes.

Geen bezwaar?

N'y a-t-il pas d'opposition à ce remplacement?

Dan is aldus besloten.

Il en est donc ainsi décidé.

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modification

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijziging

M. le Président. — Le bureau est saisi d'une proposition tendant à remplacer, au sein de la commission des Finances, M. Paque par Mme Blomme comme membre effectif, et Mme Blomme par M. Paque, comme membre suppléant.

Bij het bureau is een voorstel ingediend om in de commissie voor de Financiën de heer Paque te vervangen door mevrouw Blomme als effectief lid en mevrouw Blomme te vervangen door de heer Paque als plaatsvervangend lid.

N'y a-t-il pas d'opposition à ces remplacements?

Geen bezwaar?

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen van wet.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions de loi.

U heeft de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen van wet met opgave van de commissies waarnaar het bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions de loi à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen van wet in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions de loi comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le bureau.

INTERPELLATION — INTERPELLATIE

Demande — Verzoek

M. le Président. — M. Clerdent désire interpellier le Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Réformes

institutionnelles sur « le financement et la modification du programme des travaux du TGV-Nord pour la section Liège-frontière allemande ».

De heer Clerdent wenst de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen te interpellieren over « de financiering en de wijziging van het programma van de werkzaamheden voor de SST-Noord, met betrekking tot het baanvak Luik-Duitse grens ».

La date de cette interpellation sera fixée ultérieurement.

De datum van deze interpellatie wordt later bepaald.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE BELDER AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « HET BELGISCH OPTREDEN IN DE UNO-VEILIGHEIDSRaad »

QUESTION ORALE DE M. DE BELDER AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « L'INTERVENTION DE LA BELGIQUE AU SEIN DU CONSEIL DE SECURITE DE L'ONU »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Belder aan de minister van Buitenlandse Zaken over « het Belgisch optreden in de UNO-Veiligheidsraad ».

Het woord is aan de heer De Belder.

De heer De Belder. — Mijnheer de Voorzitter, het recente voorstel van de Maghreblanden om een speciale bijeenkomst van de UNO-Veiligheidsraad te laten plaatshebben teneinde een staakt-het-vuren in de Golf af te kondigen, brengt mij ertoe de minister van Buitenlandse Zaken aan te sporen erop toe te zien dat het Parlement beter dan voorheen op de hoogte wordt gebracht van de houding die de Belgische delegatie te New York inneemt in dergelijke gevallen. Het is namelijk belangrijk te weten hoe België op een dergelijk verstrekend voorstel reageert.

In meer algemene termen wil ik weten welke maatregelen de minister overweegt om het Parlement telkens zo goed mogelijk op de hoogte te brengen van de posities die de Belgische delegatie in New York wil innemen of ingenomen heeft.

Ik wil van deze gelegenheid ook gebruik maken om de minister te vragen naar zijn interpretatie van paragraaf 7 van artikel 30 van de Europese Akte, waaruit blijkt dat de lidstaten niet verplicht zijn om gemeenschappelijke posities in te nemen met het oog op het bepalen van een standpunt in het kader van de UNO-Veiligheidsraad. Dit betekent in ieder geval dat de twee Europese permanente lidstaten van de Veiligheidsraad niet verplicht zijn om deel te nemen aan een voorafgaande concertatie in het kader van de Europese politieke samenwerking.

Is deze lacune in de politieke samenwerking gewild? Heeft het nog zin dit privilege van de twee Europese nucleaire grootmachten, houders van het vetorecht in de Veiligheidsraad, met het oog op de toekomst in stand te houden? Staat dit probleem specifiek op de agenda van de aan gang zijnde intergouvernementele conferentie over de Europese politieke unie?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Eyskens.

De heer Eyskens, minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, er zijn momenteel verscheidene diplomatieke initiatieven in de maak of geformuleerd. Er is een initiatief dat uitgaat van de Maghreblanden, waarover de heer De Belder sprak. Er zal waarschijnlijk ook een initiatief komen van Iran. Ik heb ook het bezoek gekregen van de ambassadeurs van een andere groep Arabische landen, namelijk Egypte, Syrië, Saoedi-Arabië en een aantal Golfstaten. Dan is er ook het heel belangrijke slotcommuniqué na het onderhoud tussen de Amerikaanse staatssecretaris Baker en de nieuwe Sovjetminister van Buitenlandse Zaken Bessmertnyh. Er zijn informele contacten binnen de Veiligheidsraad, maar de Raad is nog niet bijeengeroepen.

Vorige maandag werd de hele diplomatieke toestand ook besproken op de bijeenkomst van de twaalf ministers van Buiten-

landse Zaken van de Europese Gemeenschap. De Europese Gemeenschap wenst dat er zo vlug mogelijk een einde wordt gemaakt aan het conflict in de Golf. Zij is voorstander van een snel staakt-het-vuren.

Dit staakt-het-vuren kan echter maar intreden wanneer de Iraakse leider Saddam Hoessein werk maakt van de onverkorte en volledige uitvoering van de UNO-resoluties, meer bepaald van de evacuatie van Koeweit en van het herstel van de onafhankelijkheid van dat land. Het is nu niet het ogenblik om de UNO-resoluties op de helling te zetten. Wij hopen dat de Iraanse president de Iraakse leider kan overtuigen van de absolute noodzaak van het inwilligen van de UNO-resoluties teneinde zijn land en ook zijn bevolking de totale vernietiging te besparen.

Ik wil eraan herinneren dat wij staan op een strikte interpretatie van de resolutie 678. Deze resolutie wil niet de vernietiging van Irak, noch de vernietiging van het Iraaks militair potentieel. Zij heeft alleen als doel de evacuatie van het Koeweits grondgebied, het herstel van de onafhankelijkheid en de terugkeer van de wettelijke regering, zoals reeds werd gezegd, in een kader van veiligheid.

De vernietiging van Irak of grote schade aan het land kan wel het resultaat zijn van de koppigheid van de Iraakse leider. Wij mogen echter niet aanvaarden dat er een soort verglijding zou ontstaan in de interpretatie van de resolutie 678. Ik verkondig hier het Belgisch standpunt en naar ik aanneem ook het standpunt van de twaalf landen van de Europese Gemeenschap.

Het Parlement zal volledig worden ingelicht over de bespreking in de Veiligheidsraad, de stemmingen die daar worden uitgebracht en de houding aangenomen door de Belgische vertegenwoordigers. Ik heb hieromtrent reeds brieven geschreven naar de Voorzitters van Kamer en Senaat en er werden reeds enkele schikkingen getroffen. Ik ben bijvoorbeeld bereid om de zes maand in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen een discussie aan te gaan over wat in de Veiligheidsraad is gebeurd.

In verband met de politieke samenwerking in Europa heeft de heer De Belder terecht verwezen naar de eenheidsakte, meer bepaald naar paragraaf 7 van het artikel 30, die luidt: « Dans les institutions internationales (...) auxquelles toutes les Hautes Parties Contractantes ne participent pas, celles qui y participent tiennent pleinement compte des positions convenues dans le cadre de la CPE. »

Hierin staat duidelijk dat in de Veiligheidsraad de twee permanente leden best rekening houden met de posities ingenomen in het kader van de Europese politieke samenwerking. Dat is het principe. De realiteit ligt wel wat anders. Over de standpunten ingenomen in de Veiligheidsraad wordt angstvallig gewaakt door de lidstaten en vooral door onze Franse en Britse vrienden, op een volgens mij overdreven wijze, wat niet conform is met de geest van paragraaf 7 van het artikel 30.

Het is dan ook de natuurlijke roeping van een land als België, nu wij lid zijn van de Veiligheidsraad, ervoor te waken dat paragraaf 7 van artikel 30 wordt toegepast. Wij pendelen geregeld tussen de Britten en de Fransen om tot een gemeenschappelijke houding te komen, zelfs nog op 15 januari, net enkele uren vóór het verstrijken van het ultimatum, met succes wat betreft Frankrijk, met minder succes wat betreft Groot-Brittannië. Dat is echter geen reden om te versagen. Ik hoop dat België zich ook in de toekomst nuttig zal kunnen maken bij het stroomlijnen van de posities van de Europese landen die momenteel lid zijn van de Veiligheidsraad.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Belder voor een repliek.

De heer De Belder. — Mijnheer de Voorzitter, de minister heeft niet specifiek geantwoord op mijn laatste vraag. Ik neem hem dat echter geenszins kwalijk omdat uit wat hij heeft gezegd, de intenties van onze delegatie in New York ten overvloede blijken. Ondertussen blijft het probleem overeind: volgens artikel 30 zijn Groot-Brittannië en Frankrijk immers niet verplicht om zich te onderwerpen aan een Europese concertatie. Dat is een grote lacune.

Ik wens onze delegatie in New York veel succes bij het « pendelen », zoals u zei, tussen Frankrijk en Groot-Brittannië, en ik hoop dat het profiel van de Europese Gemeenschap in de UNO-Veiligheidsraad door haar zo scherp mogelijk wordt getekend.

QUESTION ORALE DE M. MAHOUX AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « LA COUVERTURE, EN CAS D'ACCIDENT DU TRAVAIL, DES TRAVAILLEURS OCCUPÉS DANS LES AGENCES LOCALES POUR L'EMPLOI »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MAHOUX AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « DE VERZEKERING TEGEN ARBEIDSONGEVALLEN VAN WERKNEMERS DIE VIA DE PLAATSELIJKE WERKGELEGENHEIDSGESCHAPPEN TEWERKGESTELD WORDEN »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Mahoux au ministre de l'Emploi et du Travail sur « la couverture, en cas d'accident du travail, des travailleurs occupés dans les agences locales pour l'emploi ».

La parole est à M. Mahoux.

M. Mahoux. — Monsieur le Président, les travailleurs victimes d'un accident du travail au cours de prestations effectuées dans le cadre des agences locales pour l'emploi sont couverts par une assurance souscrite par l'ONEM.

Les indemnités versées par les assurances aux travailleurs, victimes d'un accident du travail, couvrent environ 76 p.c. de l'indemnité de chômage que perçoivent normalement ces travailleurs.

Par analogie avec les indemnités perçues par les travailleurs, victimes d'un accident du travail dans le cadre d'un contrat d'emploi normal, ne serait-il pas équitable que les travailleurs des agences locales pour l'emploi perçoivent, en cas d'accident du travail, des indemnités de l'assureur équivalentes à l'indemnité de chômage normalement perçue, additionnée d'une indemnité moyenne, calculée sur la moyenne des heures prestées dans le cadre des agences locales pour l'emploi ?

Je vous pose cette question parce que plusieurs travailleurs effectuant des prestations dans le cadre des agences locales pour l'emploi et ayant été victimes d'accidents m'ont fait part de cette situation qu'ils jugent anormale et, bien entendu, je partage leur étonnement par rapport à ce type de couverture.

M. le Président. — La parole est à M. Van den Brande, ministre.

M. Van den Brande, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, je désire attirer l'attention de l'honorable membre sur le fait que, bien que les chômeurs complets indemnisés mis au travail en vue d'effectuer des travaux occasionnels au niveau local dans le cadre des agences locales pour l'emploi ne soient pas liés par un contrat de travail et, dès lors, n'entrent pas dans le champ d'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, il a été veillé, dès l'établissement de la réglementation en cours en 1987, à ce qu'une protection similaire à celle accordée aux travailleurs leur soit assurée.

C'est ainsi que l'article 171, paragraphe 6, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage dispose :

« Les chômeurs mis au travail sont assurés contre les accidents du travail et sur le chemin de travail. A cet effet, l'Office national de l'emploi conclut auprès d'une société d'assurances à primes fixes agréée ou auprès d'une caisse commune d'assurances agréée une police qui leur garantit les mêmes avantages que ceux qui sont mis à charge de l'assureur par la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail. Toutefois, par dérogation aux articles 34 à 39 de la loi précitée, le calcul de l'indemnité annuelle de base s'effectue selon les formules suivantes :

a) En cas d'incapacité temporaire : montant de l'allocation de chômage auquel l'intéressé a droit à la veille de l'occupation multiplié par 312;

b) En cas d'incapacité permanente ou de décès :

— Si l'intéressé est majeur : montant du revenu mensuel moyen fixé par la convention collective de travail n° 23 conclue le 25 juillet 1975 et rendue obligatoire par arrêté royal du 9 septembre 1975 multiplié par 12;

— Si l'intéressé est mineur : montant du revenu mensuel moyen fixé par la convention collective de travail n° 33 conclue le 28 février 1978 et rendue obligatoire par arrêté royal du 19 avril 1978 multiplié par 12. »

L'assureur actuel de ce type de risque est la SMAP, rue des Croisiers, 24 à 4000 Liège. Je puis, si vous le désirez, vous communiquer les numéros des polices d'assurance.

M. le Président. — La parole est à M. Mahoux pour une réplique.

M. Mahoux. — Monsieur le Président, cette couverture n'empêche pas que les travailleurs prestant dans le cadre de l'agence locale pour l'emploi sont pénalisés, quand ils sont victimes d'un accident du travail, par rapport à la situation qu'ils avaient quand ils se trouvaient au chômage sans prester pour l'agence locale pour l'emploi.

QUESTION ORALE DE M. DESMEDT AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES CLASSES MOYENNES SUR « LES RETARDS ANORMAUX DES FIXATIONS DEVANT LA COUR D'APPEL DE BRUXELLES »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DESMEDT AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN MIDDENSTAND OVER « DE ABNORMALE VERTRAGING BIJ HET BEPALEN VAN DE RECHTSDAG VOOR HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL »

M. le Président. — Mesdames, messieurs, la parole est à M. Desmedt pour poser une question orale au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Classes moyennes sur « les retards anormaux des fixations devant la Cour d'appel de Bruxelles ».

M. Desmedt. — Monsieur le Président, alors que précédemment les fixations des procédures civiles devant la Cour d'appel de Bruxelles s'effectuaient dans des délais raisonnables, il apparaît que, depuis quelques mois, certaines fixations se font avec des délais inadmissibles. C'est ainsi qu'actuellement des causes simples n'entraînant pas de longs débats et devant être traitées devant une chambre à conseiller unique sont fixées jusqu'en juin 1995, ce qui, tenant compte des délais nécessaires pour obtenir la fixation, représente un délai de près de cinq ans.

Pareille situation est évidemment inadmissible et s'apparente presque à un déni de justice. Elle est d'autant plus étonnante que l'instauration des chambres à conseiller unique aurait dû accélérer les procédures. Or, c'est le contraire qui se produit.

M. le ministre peut-il donner une explication sur les causes de cette situation lamentable et sur les moyens d'y remédier, étant entendu que l'étoffement des cadres récemment voté par le Parlement ne pourrait suffire à cet égard ?

M. le Président. — La parole est à M. Wathelet, Vice-Premier ministre.

M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Classes moyennes. — Monsieur le Président, cette question a déjà été posée à plusieurs reprises depuis de nombreuses années.

Malgré toutes les réformes votées par le Parlement et les crédits supplémentaires décidés au niveau des gouvernements, la situation ne peut pas être considérée comme assainie. Il existe évidemment des explications. En effet, la législation est devenue de plus en plus complexe et le nombre de litiges s'est accru au fil des années. Nous changeons aussi beaucoup plus rapidement la législation. De plus, de nombreux ordres juridiques se superposent, et je ne citerai que le problème des questions préjudicielles.

Le travail augmente donc de façon considérable. Il suffit d'ailleurs de comparer l'évolution du nombre de magistrats et du nombre d'avocats dans notre pays pour avoir une petite idée de la divergence qui s'installe à ce sujet.

Par ailleurs, des raisons d'ordre social augmentent encore le nombre des causes portées devant les tribunaux. Ainsi, le nombre de divorces a quadruplé entre 1955 et 1985. Je ne vous parlerai pas du nombre des accidents de la circulation.

A ce sujet, on n'échappera pas à la réflexion sur deux mesures. La première est de porter tous ces litiges devant le tribunal de police. Notre collègue Arts a d'ailleurs déposé une proposition de loi à ce sujet. La seconde est de réfléchir à un système de responsabilité objective pour les accidents de la circulation. On en a déjà beaucoup parlé. Toutefois, une série de problèmes se posent et des intérêts sont en jeu, qui n'ont pas encore permis au gouvernement et au Parlement de trancher.

Le développement de l'esprit de contestation bien connu et l'augmentation de la criminalité constituent évidemment d'autres causes de ces retards anormaux.

De plus, certains augmentent l'arriéré en profitant du fait qu'il existe. En effet, beaucoup de parties vont en appel sans espoir réel — elles sont sûres de perdre — mais tout simplement pour gagner du temps et forcer la partie qui a gagné en première instance à accepter un compromis en raison de ce délai interminable.

Ces délais, comme M. Desmedt a eu l'amabilité de me le montrer, rappellent parfois des situations tout à fait comiques de l'ancienne Union soviétique. Selon une blague russe, l'intéressé commandait une Lada dont il payait le prix d'avance. Il apprenait ensuite que la date de livraison était fixée au 24 février 1995. L'intéressé, content de ce délai « raisonnable », se ravisait cependant quelques minutes plus tard, demandant s'il devrait prendre livraison de sa voiture le matin ou l'après-midi, car la matinée du 24 février 1995 était d'ores et déjà réservée à la visite de son plombier.

Ce genre d'histoire pourrait presque s'appliquer dans notre pays si l'on souhaite obtenir une nouvelle ligne téléphonique ou une décision de la cour d'appel. En effet, les convocations envoyées aujourd'hui par les cours d'appel invitent, monsieur Desmedt, à être présent en tant qu'avocat le 24 février 1995 à 10 heures 15, ce qui vous épargnera au moins de vous demander s'il s'agit du matin ou de l'après-midi. La convocation stipule : « En cas d'empêchement, prévenir en temps utile. »

Plusieurs remèdes existent, monsieur Desmedt, et certains d'entre eux nécessiteront votre collaboration.

Tout d'abord, la modification de la procédure. Le projet qui vous est présenté actuellement en commission de la Justice du Sénat vise à simplifier la procédure et à sanctionner les parties qui profitent de celle-ci non pas pour protéger leurs thèses mais dans le seul but avoué d'en retarder l'échéance : *Justice delayed is justice denied*, comme disent les Anglais. J'espère que le Parlement votera rapidement ce projet et que les juges appliqueront sévèrement les nouveaux moyens qui leur seront donnés pour sanctionner les parties qui abusent des procédures.

Le deuxième moyen réside dans la modernisation et l'informatisation des cours et tribunaux. J'ai bon espoir de pouvoir lancer le projet d'informatisation d'1,4 milliard environ décidé en principe par le gouvernement et pour lequel les modalités financières doivent encore être dégagées.

En troisième lieu, il est nécessaire de renforcer, à certains endroits, les moyens humains. Cela a été décidé tant par la Chambre que par le Sénat; la procédure de recrutement est en cours. Nous augmenterons les effectifs de manière extrêmement sensible, principalement au niveau des cours d'appel, notamment à Bruxelles, mais aussi dans les autres ressorts.

Néanmoins, les textes, les ordinateurs, les nominations de magistrats ne serviront à rien sans la volonté de chacun, y compris des avocats et des magistrats, d'utiliser les règles du jeu dans un sens positif. Le problème du respect de la déontologie par les différents acteurs judiciaires est ainsi posé.

Comme vous le savez, monsieur Desmedt, je ne peux pas intervenir dans la gestion d'un tribunal, sauf par l'intermédiaire d'un procureur général, mais, manifestement, cette procédure ne fonctionne pas. Peut-être devrions-nous songer à une sorte d'inspec-

teur judiciaire qui contrôlerait la manière dont les cours et tribunaux sont gérés, simplement sur le plan de la distribution des audiences. En l'occurrence, il appartient aux chefs de corps de surveiller la manière dont le travail est accompli, en respectant, bien sûr, l'indépendance des magistrats, et de fixer correctement, sur le plan de la gestion, les différentes audiences.

En outre, plusieurs procès civils sont en léthargie, car les parties ne les « diligents » plus, pour reprendre le terme habituel. Ainsi, une affaire fixée en 1993 entraîne la fixation d'une autre en 1995. Si la première n'est plus diligentée, la seconde ne sera pas avancée.

Dans le stock des cours d'appel figure aussi une série de dossiers dont on sait qu'ils ne viendront plus jamais à l'audience. Les parties ont disparu ou ne sont plus en litige, mais l'affaire reste inscrite au rôle.

Trois aspects entrent en ligne de compte : le « nettoyage », le management et la gestion. Dans la mesure où les responsables chefs de corps marqueraient leur accord pour l'application de cette méthode, nous pourrions examiner ensemble les moyens nécessaires à une bonne gestion. Nous pourrions également tracer un certain nombre de pistes permettant à certaines juridictions d'accomplir leur tâche correctement et dans de bonnes conditions.

Tout le monde est responsable de la situation actuelle, y compris l'Etat et les pouvoirs publics. Le choix d'une chambre à trois juges ou d'une chambre à un juge est souvent déterminé par l'arriéré. Celui qui, de mauvaise foi, ne fait appel que pour retarder la procédure, sans aucun espoir de gagner la cause sur le fond, fait ainsi perdre le temps de tous.

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt pour une réplique.

M. Desmedt. — Monsieur le Président, je remercie le ministre pour sa réponse assez complète.

Néanmoins, monsieur le ministre, ne pourriez-vous inviter, par la voie des procureurs généraux, les chefs de corps à suivre plus attentivement le problème? J'ai, en effet, l'impression que les affaires sont fixées à des dates de plus en plus lointaines et que les mauvaises habitudes s'installent.

Par ailleurs, n'estimez-vous pas qu'il serait temps d'évaluer concrètement l'instauration des chambres à conseiller unique? A mon sens, cette innovation se solde par un échec. La situation ne s'est, en effet, pas améliorée et la qualité des arrêts a encore diminué. Ne pourriez-vous par conséquent faire procéder à une évaluation de l'application de cette disposition légale?

M. le Président. — La parole est à M. Wathelet, Vice-Premier ministre.

M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Classes moyennes. — Monsieur le Président, les deux questions évoquées par M. Desmedt ne manquent pas de pertinence.

A noter que n'est pas appliquée la procédure qui permet au ministre de la Justice, par le biais de l'article 140 du Code judiciaire, de demander au procureur général de vérifier si le fonctionnement d'une juridiction est assuré. En fait, les procureurs généraux sont très proches des chefs de corps avec lesquels ils travaillent, en appel principalement. J'ai tenté l'expérience une fois. La mauvaise ambiance qui régnait déjà entre certains parquets et certains sièges s'en est trouvée renforcée. Par ailleurs, en vertu de l'indépendance que nous connaissons, la réponse fournie au procureur général n'est pas satisfaisante. Nous devons, par conséquent, trouver une autre formule. Dans ce but, je suis ouvert à la perspective du contact direct avec le ministre de la Justice demandé par les premiers présidents des cours d'appel. Dans le cadre de l'exercice d'une autorité objective, il est difficile de travailler quotidiennement avec les personnes que l'on doit contrôler. En l'occurrence, comment être à la fois procureur général et premier président? Partant, je m'interroge sur la présence d'un officier judiciaire qui serait animé de la bonne intention de con-

trôler le fonctionnement et l'organisation. Cette thèse plus pertinente ne pourrait-elle donner de meilleurs résultats? Nous pourrions désigner des personnes au-dessus de tout soupçon pour l'exercice d'une telle fonction. Je pense, par exemple, à un procureur général honoraire à la cour de cassation. Je signale que cette idée a déjà été lancée.

La réponse à votre deuxième suggestion a également déjà été donnée. L'instauration des chambres à conseiller unique n'a pas fourni les résultats escomptés. En première instance, tout d'abord, la confiance dans la décision du juge a diminué. L'appel est tentant puisque la garantie que le conflit a été raisonné par trois personnes n'existe pas. Tout comme au niveau de la dette publique, nous constatons un mouvement d'«auto-entraînement». Les appels en provenance des chambres à conseiller unique sont plus nombreux que ceux en provenance des chambres à trois juges. L'existence d'un problème de confiance est donc indéniable. Le même phénomène est constaté au niveau de l'appel. La chambre à juge unique peut également inspirer moins de confiance que la chambre à trois juges. Je répète néanmoins que la situation est moins fréquente en appel qu'en première instance.

Je pense également que le contrôle mutuel et le travail en équipe peuvent être positifs. Dans le projet relatif à la nomination de magistrats, nous essaierons d'interdire qu'un tout nouveau magistrat d'appel ou d'instance soit appelé à siéger seul immédiatement. Ainsi, le magistrat qui siège seul aura l'occasion d'acquiescer une certaine expérience au contact de collègues plus anciens avec lesquels il aura siégé dans une chambre à trois juges ou à trois conseillers.

Je crois avoir ainsi répondu aux deux propositions concrètes formulées par M. Desmedt.

ONTWERP VAN WET OP DE UITOEFENING VAN DE DIERGENEESKUNDE

Terugverwijzing naar de verenigde commissies

PROJET DE LOI SUR L'EXERCICE DE LA MEDECINE VETERINAIRE

Renvoi en commissions réunies

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet op de uitoefening van de diergeneeskunde.

L'ordre du jour appelle l'examen du projet de loi sur l'exercice de la médecine vétérinaire.

Als ik goed ben ingelicht, bestaat er een consensus om dit ontwerp terug te verwijzen naar de verenigde commissies voor de Landbouw en de Middenstand en voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu, zulks als gevolg van het overleg dat gisteren in die verenigde commissies plaats had over het advies van de Raad van State.

Het woord is aan staatssecretaris De Keersmaecker.

De heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik kan met die terugverwijzing naar de verenigde commissies akkoord gaan voor zover de discussie zich daar beperkt tot de opmerkingen van de Raad van State.

De Voorzitter. — Mijnheer de staatssecretaris, het advies van de Raad van State is inderdaad de aanleiding tot de terugverwijzing van dit ontwerp naar de verenigde commissies, maar de bespreking aldaar hoeft zich niet enkel te beperken tot dat advies. Er kan dus weer worden overgegaan tot bespreking van het ontwerp, al dan niet als gevolg van dat advies van de Raad van State en er kunnen opnieuw amendementen worden ingediend.

Is de Senaat het eens met deze terugverwijzing?

Le Sénat est-il d'accord sur le renvoi? (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en est ainsi décidé.

VOORSTEL VAN WET TOT INVOEGING VAN EEN ARTIKEL 1412BIS IN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROPOSITION DE LOI INSÉRANT UN ARTICLE 1412BIS DANS LE CODE JUDICIAIRE

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het voorstel van wet tot invoeging van een artikel 1412bis in het Gerechtelijk Wetboek.

Nous abordons l'examen de la proposition de loi insérant un article 1412bis dans le Code judiciaire.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Arts, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, verschillende eminente rechtsgeleerden hebben al vaker gewezen op de problemen die kunnen rijzen omdat de immuniteit van de overheid absoluut is. Het gevolg daarvan is dat burgers of andere partijen die beschikken over een uitvoerbare titel ten opzichte van een of andere overheidsinstelling omwille van die immuniteit niet verder kunnen als deze instelling het vonnis niet wil uitvoeren.

Onze collega, professor Cerehe, een eminent jurist, wil via dit voorstel aan de betrokken partijen een wapen geven tegen deze immuniteit van de overheid.

Tijdens de discussie in de commissie voor de Justitie hebben zowel de indiener van het voorstel als de andere commissarissen een aantal principes vooropgesteld. Het principe zelf van de immuniteit van de overheid werd nooit in twijfel getrokken. Zo werd er gesteld dat geen schuldvergelijking kan plaatsvinden, dat de rechter geen werken in de plaats van de overheid aan de partijen kan opleggen enzovoort.

Het principe van de immuniteit van de goederen die tot het openbaar domein behoren, wordt zelfs uitdrukkelijk in artikel 1 ingeschreven. Het principe van de immuniteit wordt als principe zelfs bewaard voor de goederen die tot het privaat domein van de overheid behoren, al werd daar een opening gecreëerd.

Vanzelfsprekend werd heel wat discussie gevoerd over begrippen als openbaar en privaat domein. Vermits hierover talloze boeken zijn geschreven heeft de commissie zich in haar verslag hierover beperkt tot één bladzijde. Zij laat het aan de praktici en de rechters over om dit moeilijke onderscheid in de praktijk door te trekken volgens de geldende regels en de rechtsleer.

Ook het principe van de continuïteit van de openbare dienst heeft voortdurend de aandacht van de commissieleden gaande gehouden. *Last but not least* werd ook de scheiding van de machten als principe gehandhaafd, hoewel het wordt geraakt door dit wetsvoorstel.

De commissie heeft gezocht naar andere systemen om tegemoet te komen aan de vraag van de indiener van dit wetsvoorstel, namelijk de uitvoerbaarheid van vonnissen ten opzichte van overheidsinstellingen mogelijk te maken. Men heeft daarbij onder meer gedacht aan de oprichting van een bijzonder fonds. Dat werd echter afgewezen omdat dit de facto niet te begroten is. Ook werd onderzocht of men het probleem niet kon aanpakken langs administratieve weg, maar dit stootte op het bezwaar dat de administratie dan haar eigen rechter zou zijn.

De enige oplossing bestond er dus in het principe van de immuniteit ten opzichte van de goederen van het privaat domein van de overheid toch enigszins op losse schroeven te zetten. Hierbij werden dan wel een aantal procedurewaarborgen noodzakelijk geacht.

Ten eerste moet de overheidsinstelling tegen wie het beslag wordt uitgevoerd een verzetsmogelijkheid hebben die het beslag onmiddellijk schorst.

Ten tweede moet bepaald worden dat het vonnis van de beslagrechter niet bij voorraad uitvoerbaar kan worden verklaard.

Ten derde moet worden vastgelegd dat tegen het verstekarrest geen verzetsmogelijkheid bestaat.

Ten vierde moeten dwingende termijnen worden vastgelegd waarbinnen de verzetsprocedure wordt ingesteld en waarbinnen beroep kan worden aangetekend. Hiervoor is telkens vijftien dagen voorgesteld.

Tot hier het verslag van deze buitengewoon interessante discussie. Mijnheer de Voorzitter, ik wilde hier graag enkele persoonlijke bedenkingen aan toevoegen.

De Voorzitter. — Als u maar het onderscheid maakt tussen het verslag en uw persoonlijke opmerkingen is hiertegen geen enkel bezwaar.

De heer Arts, rapporteur. — Wanneer dit voorstel wet wordt, is het eigenlijk een zware veroordeling door de wetgevende macht van alle geledingen van de uitvoerende macht, want dan wordt wel degelijk een sanctie opgelegd aan de overheden die hun betalingsverplichtingen niet uitvoeren tegenover burgers die een uitvoerbare titel hebben verkregen.

Ik stel ook vast dat andermaal een verschuiving tussen de machten wordt georganiseerd. De rechterlijke macht neemt hier weer toe ten nadele van de andere machten. Of men het nu wil of niet, wanneer een dergelijk geval aan de rechter wordt voorgelegd, moet hij zich uitspreken over begrippen als openbare dienst, functioneren van de openbare dienst, voorwerpen noodzakelijk voor het functioneren van de openbare dienst, enzovoort. Dit is werkelijk het toetsen door een rechter van het functioneren van administratieve en publiekrechtelijke overheden. Het is een verschuiving naar de rechterlijke macht, het voortzetten van de «juridiseringsstrend».

Eén probleem is onopgelost gebleven, namelijk de vraag of na de goedkeuring van dit voorstel van wet en na de invoering van artikel 1412bis in het Gerechtelijk Wetboek, een publiekrechtelijke overheid, bijvoorbeeld een gemeente, die een uitvoerbare titel bekomt lastens een andere publiekrechtelijke overheid gebruik kan maken van dit nieuwe artikel 1412bis.

Ik illustreer dit met een voorbeeld. Kan de gemeente Anderlecht bijvoorbeeld beslag leggen op een privaat goed van de Regie van Post, Telegraaf en Telefoon en dat goed nadien openbaar verkopen, in uitvoering van een uitvoerbare titel die de gemeente zou hebben? Op deze vraag is geen antwoord gegeven. Wij kunnen ons daarbij dadelijk een hele reeks toepassingen indenken, zoals bijvoorbeeld dat de gemeente Voeren een procedure gewonnen heeft tegen de provincie Limburg, met uitvoering op een privaat goed van de provincie zoals de persoonlijke wagen van de gouverneur. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer. — Mijnheer de Voorzitter, ik wens een korte opmerking te formuleren, in aansluiting op het keurig verslag van de heer Arts en ook op de persoonlijke bedenking die hij heeft gemaakt. Ik doe dit niet zomaar, om ook iets origineels te kunnen zeggen, maar omdat ik niet in de gelegenheid was de besprekingen in de commissie volledig te volgen.

Uit het duidelijke en overzichtelijke verslag van de heer Arts is gebleken dat de commissie een zeer boeiende discussie heeft gevoerd over begrippen waarover sinds jaar en dag betwisting bestaat. Ik denk hier aan het onderscheid tussen het openbaar domein en het privaat domein van de overheid. Welke goederen zijn onmisbaar voor de uitvoering van de opdracht van bepaalde publiekrechtelijke rechtspersonen? Dit is niet zo eenvoudig. De commissie heeft geprobeerd hier klaarheid te scheppen.

Het is mij daarbij vooral opgevallen dat de commissie hierover af en toe zeer verdeeld was. Er werden uitgesproken ideeën naar voren gebracht. Uit het verslag blijkt niet altijd, en dat hoort ook zo in de Senaat, wie achter wat stond.

Op bladzijde 14 van het verslag lees ik bijvoorbeeld: «Verschillende leden wijzen andermaal op het moeilijke onderscheid tussen openbaar en privaat domein.» Bovendien, — en het woordje «bovendien» voeg ik er dan zelf aan toe — «zij deinten

ervoor terug om alleen aan de rechter over te laten te beslissen welke goederen van het privaat domein al dan niet beslagbaar zijn.»

Op bladzijde 16 lees ik dan dat meerdere leden — en ik weet niet of het begrip «meerdere leden» hier synoniem is met «verschillende leden» — beweren dat de rechter zal dienen na te gaan of de goederen wel behoren tot het privaat domein en dan de voornoemde criteria toetsen, niet als marginale toetsing met belangenafweging maar enkel een toetsing aan de criteria». Deze twee paragrafen illustreren toch wel dat de commissie over deze punten zeer intens heeft nagedacht en dat zij er niet altijd in geslaagd is eensgezindheid te bereiken.

Om te bevestigen wat de heer Arts gezegd heeft, onderstreep ik dat wij door dit wetsvoorstel een zeer grote verantwoordelijkheid op ons nemen door diezelfde verantwoordelijkheid door te schuiven naar de rechter. Het spookbeeld van *Le gouvernement des juges* duikt hier weer op. Wij kunnen dat niet voldoende beklemtonen.

Aangezien niet alle leden van de Senaat even aandachtig de werkzaamheden van onze commissie hebben kunnen volgen, meende ik dat het goed was dit nog even onder de aandacht te brengen. (Applaus.)

M. le Président. — La parole est à M. Cerexhe.

M. Cerexhe. — Monsieur le Président, je voudrais d'abord, en préambule à cette brève intervention, remercier le rapporteur, M. Arts, qui, d'une part, a exactement traduit les objectifs que je poursuivais en déposant cette proposition et, d'autre part, a rendu compte avec précision des travaux de la commission.

Permettez-moi cependant de répondre au regret qu'il a exprimé quant au contrôle exercé par le juge, contrôle qu'il a trouvé excessif.

Je précise que ce contrôle — je ne sais s'il faut le qualifier d'excessif — n'est pas neuf. En effet, actuellement nous connaissons la distinction entre les biens du domaine public et ceux du domaine privé, distinction que le juge doit déjà opérer aujourd'hui dans un certain nombre de circonstances. Par ailleurs, en ce qui concerne notamment l'activité des services publics, nous savons depuis longtemps que le juge est chargé de contrôler leur éventuelle responsabilité dans des dommages qu'ils auraient causés à autrui.

Je rappelle donc que cette intervention du juge — cette espèce de «juridisation» dont a parlé M. Arts — existe déjà depuis longtemps dans notre droit.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

L'article unique de la proposition de loi est ainsi rédigé :

Article unique. Il est inséré dans le Code judiciaire un article 1412bis, rédigé comme suit :

« § 1er. Les biens appartenant à l'Etat, aux Régions, aux Communautés, aux provinces, aux communes, aux associations et fédérations de communes, aux organismes d'intérêt public et généralement à toutes personnes morales de droit public sont insaisissables.

§ 2. Toutefois, les biens du domaine privé appartenant aux personnes visées au § 1er peuvent faire l'objet d'une saisie-exécution, sauf si ces biens sont indispensables à l'exercice par lesdites personnes de leur mission ou à la continuité du service public.

§ 3. Les personnes visées au § 1er peuvent s'opposer à la saisie par exploit signifié au saisissant avec citation à comparaître devant le juge des saisies. La demande, qui est suspensive de la poursuite, doit être formée, à peine de déchéance, dans les quinze jours du premier acte de saisie signifié au débiteur.

Le jugement ne peut être assorti de l'exécution provisoire. Il n'est pas susceptible d'opposition.

Le délai pour interjeter appel est de quinze jours à partir de la signification du jugement. Le juge d'appel statue toutes affaires cessantes. L'arrêt rendu par défaut n'est pas susceptible d'opposition.

Les règles de procédure de droit commun sont applicables sous réserve des dispositions ci-dessus.»

Enig artikel. In het Gerechtelijk Wetboek wordt een artikel 1412bis ingevoegd, luidende:

«§ 1. De goederen die behoren aan de Staat, de Gewesten, de Gemeenschappen, de provincies, de gemeenten, de verenigingen en federaties van gemeenten, de instellingen van openbaar nut en, in het algemeen, aan alle publiekrechtelijke rechtspersonen, zijn niet vatbaar voor beslag.

§ 2. De goederen van het privaat domein toebehorend aan de rechtspersonen bedoeld in § 1 kunnen niettemin in beslag worden genomen behalve wanneer deze goederen onmisbaar zijn voor de uitoefening van de opdracht van deze rechtspersonen of voor de continuïteit van de openbare dienst.

§ 3. De rechtspersonen bedoeld in § 1 kunnen tegen het beslag verzet doen bij een exploit te betekenen aan de beslaglegger, samen met een dagvaarding om te verschijnen voor de beslagrechter. De eis schorst de tenuitvoerlegging en moet, op straffe van verval, worden ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de eerste akte van beslag betekend aan de schuldenaar.

Het vonnis kan niet bij voorraad ten uitvoer worden gelegd. Het is niet vatbaar voor verzet.

De termijn om hoger beroep in te stellen is vijftien dagen te rekenen van de betekening van het vonnis. De rechter in hoger beroep doet uitspraak met voorrang boven alle andere zaken. Tegen een bij verstek gewezen arrest kan geen verzet worden gedaan.

De gemeenrechtelijke procedureregels zijn mede van toepassing, onder voorbehoud van wat hierboven is bepaald.»

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

We stemmen zo dadelijk over het voorstel van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE NIEUWE GEMEENTEWET

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LA NOUVELLE LOI COMMUNALE

Discussion générale et vote d'articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de nieuwe gemeentewet.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la nouvelle loi communale.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Van Eetvelt, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp van wet tot wijziging van de nieuwe gemeentewet had eigenlijk alleen een technische operatie tot doel die geen financiële consequenties zou hebben, noch voor de gemeenten, noch voor de betrokken personen.

Uiteindelijk zijn bij die gelegenheid toch enkele belangrijke vragen gerezen.

Ten eerste vroegen de commissieleden zich af of deze wijziging van de reglementering invloed had op de wedde van de gemeentesecretarissen met verworven rechten. Gemeentesecretarissen met verworven rechten zijn gemeentesecretarissen die na de fusies van gemeenten werden overgenomen door de gefusioneerde gemeenten, maar die uiteindelijk de titel van secretaris niet behielden en een andere functie bekleedden. De minister heeft hierop geantwoord dat zij dezelfde pecuniaire situatie zouden behouden en dat hun wedde mee zou evolueren met die van de huidige secretarissen.

Een belangrijk gespreksonderwerp, dat tevens aanleiding heeft gegeven tot discussie, is de indeling van de gemeenten in klassen. Die indeling, die de gemeenten in 22 klassen verdeelt, dateert van 1836.

Sinds 1836 is er natuurlijk heel wat gebeurd en verscheidene gemeenten behoren niet meer tot de klasse waartoe zij oorspronkelijk door hun aantal inwoners behoorden, maar hebben een herklassering gekregen. Dit had positieve gevolgen op het vlak van de wettelijke graden van secretaris, ontvanger en politiecommissaris en op pecuniair vlak, meer bepaald voor de wedde van burgemeester en schepenen, en voor de voorzitter van het OCMW.

Verscheidene commissieleden hebben erop aangedrongen de regeling van 1836 aan te passen en de criteria vast te leggen voor een nieuwe klassering. De minister kende het probleem en heeft erop gewezen dat een interministeriële werkgroep reeds verscheidene maanden bezig is met de bespreking van het dossier. Hij moest echter toegeven dat er nog geen resultaten zijn. Op aandringen van verscheidene commissieleden heeft de minister beloofd dat hij deze werkgroep nieuw leven zou inblazen, zodat binnenkort het verslag ervan in de commissie kan worden besproken. Ik dring er nogmaals op aan dat dit inderdaad gebeurt.

Belangrijk was ook de discussie over de kwaliteit van het gemeentepersoneel. Zeer recent werden de functies van gemeentesecretaris en gemeenteontvanger gerevalueerd. De gemeentesecretaris is nu als het ware de manager van de gemeente en de gemeenteontvanger kreeg de zeer belangrijke taak van financieel adviseur. Wij zijn van oordeel dat ook op pecuniair vlak aan een evaluatie moet worden gewerkt. De minister stond positief tegenover zo een aanpassing. Vandaag vragen wij de minister of de intenties die hij tijdens de commissievergadering heeft geuit, op het ogenblik nog realistisch zijn en welke concrete plannen hij daarbij heeft.

Bij deze gelegenheid werd ook gesproken over de spanning tussen de wedde van gemeentesecretarissen van kleinere en van grotere gemeenten. Wij moeten toegeven dat het werk van een gemeentesecretaris niet overal hetzelfde is, maar ook dat het werk van een gemeentesecretaris in een kleine gemeente alomvattend is. Daarom is het spanningsveld tussen de wedden te groot en moeten we inspanningen leveren om dit grote verschil weg te werken. Ook op dit vlak vraag ik naar de intenties van de minister.

Er werd ook druk gediscussieerd over een onderwerp dat de jongste maanden zeer actueel was, gezien de voorstellen van de minister, namelijk de opdrachten van de gemeentepolitie. De minister heeft een nieuwe visie op deze opdrachten en bespreekt deze voorstellen met de beleidsverantwoordelijken in de onderscheiden provincies. In de ene provincie valt dit een beetje beter mee dan in de andere. Gemeentebestuurders hebben bij dit alles zeer veel vragen. Wanneer commissieleden ook nog burgemeester zijn, zijn de vragen zelfs nog talrijker. We moeten onderstrepen dat er een groot onderscheid is tussen de gemeenten onderling en zeker tussen steden en gemeenten, vooral als we het platteland met de agglomeratie vergelijken.

De problemen van de politie in het algemeen en het probleem van de politiepermanentie, waarvoor de minister bijzonder ijvert, zijn helemaal anders in plattelandsgemeenten dan in de agglomeraties of in grotere gemeenten.

Hierbij wijs ik er nadrukkelijk op dat de politie overstelt wordt met opdrachten die haar eigenlijk beletten om «eerstelijns» politietaken te vervullen. Het gaat hierbij meer bepaald om administratieve opdrachten, maar ook om opdrachten van het parket. De commissieleden dringen er dan ook op aan dat

de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken duidelijk vastleggen welke opdrachten prioritair door de politie moeten worden uitgevoerd en welke niet.

De artikelen van het ontwerp en het ontwerp in zijn geheel werden eenparig aangenomen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article 1er. L'article 28, § 1er, de la nouvelle loi communale, modifié par l'arrêté royal du 30 mai 1989, est remplacé par la disposition suivante: «Le conseil communal fixe l'échelle de traitements du secrétaire communal dans les limites minimums et maximums déterminées ci-après:

	Minimum	Maximum
1. Communes de 300 habitants et moins	396 541	623 158
2. Communes de 301 à 500 habitants	435 925	688 975
3. Communes de 501 à 750 habitants	475 858	754 794
4. Communes de 751 à 1 000 habitants	529 048	842 553
5. Communes de 1 001 à 1 250 habitants	579 554	930 309
6. Communes de 1 251 à 1 500 habitants	597 654	957 731
7. Communes de 1 501 à 2 000 habitants	620 964	985 154
8. Communes de 2 001 à 2 500 habitants	651 679	1 020 804
9. Communes de 2 501 à 3 000 habitants	684 039	1 061 941
10. Communes de 3 001 à 4 000 habitants	720 787	1 108 563
11. Communes de 4 001 à 5 000 habitants	757 535	1 149 697
12. Communes de 5 001 à 6 000 habitants	794 283	1 190 832
13. Communes de 6 001 à 8 000 habitants	860 649	1 267 619
14. Communes de 8 001 à 10 000 habitants	919 336	1 353 378
15. Communes de 10 001 à 15 000 habitants	990 089	1 462 331
16. Communes de 15 001 à 20 000 habitants	1 073 458	1 566 544
17. Communes de 20 001 à 25 000 habitants	1 134 887	1 670 753
18. Communes de 25 001 à 35 000 habitants	1 205 641	1 780 445
19. Communes de 35 001 à 50 000 habitants	1 279 137	1 884 655
20. Communes de 50 001 à 80 000 habitants	1 367 441	1 999 839
21. Communes de 80 001 à 150 000 habitants	1 448 068	2 109 532
22. Communes de plus de 150 000 habitants	1 570 378	2 274 076

Le régime de mobilité applicable aux traitements du personnel des ministères s'applique également aux montants fixés à l'alinéa 1er. Ils sont rattachés à l'indice-pivot 138,01.

Le Roi peut adapter ces montants dans les trois mois de l'entrée en vigueur de toute mesure générale modifiant les échelles de traitements attachées aux grades du personnel des administrations provinciales et locales.

Artikel 1. Artikel 28, § 1, van de nieuwe gemeentewet, gewijzigd door het koninklijk besluit van 30 mei 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling: «De gemeenteraad bepaalt de weddeschaal van de secretaris binnen de hierna gestelde minimum- en maximumgrenzen:

	Minimum	Maximum
1. Gemeenten van 300 inwoners en minder	396 541	623 158
2. Gemeenten van 301 tot 500 inwoners	435 925	688 975
3. Gemeenten van 501 tot 750 inwoners	475 858	754 794
4. Gemeenten van 751 tot 1 000 inwoners	529 048	842 553
5. Gemeenten van 1 001 tot 1 250 inwoners	579 554	930 309
6. Gemeenten van 1 251 tot 1 500 inwoners	597 654	957 731
7. Gemeenten van 1 501 tot 2 000 inwoners	620 964	985 154
8. Gemeenten van 2 001 tot 2 500 inwoners	651 679	1 020 804
9. Gemeenten van 2 501 tot 3 000 inwoners	684 039	1 061 941
10. Gemeenten van 3 001 tot 4 000 inwoners	720 787	1 108 563
11. Gemeenten van 4 001 tot 5 000 inwoners	757 535	1 149 697
12. Gemeenten van 5 001 tot 6 000 inwoners	794 283	1 190 832
13. Gemeenten van 6 001 tot 8 000 inwoners	860 649	1 267 619
14. Gemeenten van 8 001 tot 10 000 inwoners	919 336	1 353 378
15. Gemeenten van 10 001 tot 15 000 inwoners	990 089	1 462 331
16. Gemeenten van 15 001 tot 20 000 inwoners	1 073 458	1 566 544
17. Gemeenten van 20 001 tot 25 000 inwoners	1 134 887	1 670 753
18. Gemeenten van 25 001 tot 35 000 inwoners	1 205 641	1 780 445
19. Gemeenten van 35 001 tot 50 000 inwoners	1 279 137	1 884 655
20. Gemeenten van 50 001 tot 80 000 inwoners	1 367 441	1 999 839
21. Gemeenten van 80 001 tot 150 000 inwoners	1 448 068	2 109 532
22. Gemeenten van meer dan 150 000 inwoners	1 570 378	2 274 076

De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedden van het personeel der ministeries geldt ook voor de in het eerste lid bepaalde bedragen. Zij worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

De Koning kan deze bedragen aanpassen binnen drie maanden na de inwerkingtreding van iedere algemene maatregel tot wijziging van de weddeschalen verbonden aan de graden van het personeel van de provinciale en lokale besturen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 65, § 1er, de la même loi, modifiée par l'arrêté royal du 30 mai 1989, est remplacé par la disposition suivante: «§ 1er. Le conseil communal fixe l'échelle des traitements du receveur local dans les limites minimums et maximums déterminées ci-après:

	Minimum	Maximum
1. Communes de 300 habitants et moins	309 266	480 557
2. Communes de 301 à 500 habitants	339 215	529 921
3. Communes de 501 à 750 habitants	370 046	579 282
4. Communes de 751 à 1 000 habitants	408 101	645 097
5. Communes de 1 001 à 1 250 habitants	447 500	710 924
6. Communes de 1 251 à 1 500 habitants	461 422	731 492
7. Communes de 1 501 à 2 000 habitants	478 862	752 061
8. Communes de 2 001 à 2 500 habitants	501 487	778 799
9. Communes de 2 501 à 3 000 habitants	525 871	809 645
10. Communes de 3 001 à 4 000 habitants	553 750	844 617
11. Communes de 4 001 à 5 000 habitants	579 665	875 467
12. Communes de 5 001 à 6 000 habitants	719 912	1 077 022
13. Communes de 6 001 à 8 000 habitants	779 691	1 146 131
14. Communes de 8 001 à 10 000 habitants	854 344	1 257 676
15. Communes de 10 001 à 15 000 habitants	919 778	1 356 610
16. Communes de 15 001 à 20 000 habitants	996 888	1 453 004
17. Communes de 20 001 à 25 000 habitants	1 053 736	1 549 398
18. Communes de 25 001 à 35 000 habitants	1 147 942	1 694 062
19. Communes de 35 001 à 50 000 habitants	1 217 702	1 793 060
20. Communes de 50 001 à 80 000 habitants	1 334 510	1 951 110
21. Communes de 80 001 à 150 000 habitants	1 413 185	2 058 111
22. Communes de plus de 150 000 habitants	1 532 427	2 218 541

Le régime de mobilité applicable aux traitements du personnel des ministères s'applique également aux montants fixés à l'alinéa 1er. Ils sont rattachés à l'indice-pivot 138,01.

Le Roi peut adapter ces montants dans les trois mois de l'entrée en vigueur de toute mesure générale modifiant les échelles de traitements attachées aux grades du personnel des administrations provinciales et locales.

Les dispositions des articles 30 à 35 sont applicables *mutatis mutandis* aux receveurs régionaux. »

Art. 2. Artikel 65, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 30 mei 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling: «§ 1. De gemeenteraad bepaalt de weddeschaal van de plaatselijke ontvanger binnen de hierna gestelde minimum- en maximumgrenzen:

	Minimum	Maximum
1. Gemeenten van 300 inwoners en minder	309 266	480 557
2. Gemeenten van 301 tot 500 inwoners	339 215	529 921
3. Gemeenten van 501 tot 750 inwoners	370 046	579 282
4. Gemeenten van 751 tot 1 000 inwoners	408 101	645 097
5. Gemeenten van 1 001 tot 1 250 inwoners	447 500	710 924
6. Gemeenten van 1 251 tot 1 500 inwoners	461 422	731 492
7. Gemeenten van 1 501 tot 2 000 inwoners	478 862	752 061
8. Gemeenten van 2 001 tot 2 500 inwoners	501 487	778 799
9. Gemeenten van 2 501 tot 3 000 inwoners	525 871	809 645
10. Gemeenten van 3 001 tot 4 000 inwoners	553 750	844 617
11. Gemeenten van 4 001 tot 5 000 inwoners	579 665	875 467
12. Gemeenten van 5 001 tot 6 000 inwoners	719 912	1 077 022
13. Gemeenten van 6 001 tot 8 000 inwoners	779 691	1 146 131
14. Gemeenten van 8 001 tot 10 000 inwoners	854 344	1 257 676
15. Gemeenten van 10 001 tot 15 000 inwoners	919 778	1 356 610
16. Gemeenten van 15 001 tot 20 000 inwoners	996 888	1 453 004
17. Gemeenten van 20 001 tot 25 000 inwoners	1 053 736	1 549 398
18. Gemeenten van 25 001 tot 35 000 inwoners	1 147 942	1 694 062
19. Gemeenten van 35 001 tot 50 000 inwoners	1 217 702	1 793 060
20. Gemeenten van 50 001 tot 80 000 inwoners	1 334 510	1 951 110
21. Gemeenten van 80 001 tot 150 000 inwoners	1 413 185	2 058 111
22. Gemeenten van meer dan 150 000 inwoners	1 532 427	2 218 541

De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedden van het personeel der ministeries geldt ook voor de in het eerste lid bepaalde bedragen. Zij worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

De Koning kan deze bedragen aanpassen binnen drie maanden na de inwerkingtreding van iedere algemene maatregel tot wijziging van de weddeschalen verbonden aan de graden van het personeel van de provinciale en lokale besturen.

De bepalingen van de artikelen 30 en 35 zijn *mutatis mutandis* van toepassing op de gemeenteontvangers. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. La présente loi produit ses effets le 1er janvier 1990.

Art. 3. Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1990.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

INTERPELLATION DE M. BOUCHAT AU MINISTRE DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES SUR «LE RETARD DANS LA CONSTRUCTION, EN WALLONIE, DES BUREAUX PRINCIPAUX DE LA POSTE»

INTERPELLATIE VAN DE HEER BOUCHAT TOT DE MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE OVER «DE ACHTERSTAND IN HET BOUWEN VAN HOOFDPOSTKANTOREN IN WALLONIE»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de M. Bouchat au ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones sur «le retard dans la construction, en Wallonie, des bureaux principaux de la poste».

La parole est à l'interpellateur.

M. Bouchat. — Monsieur le Président, le plan «Team Consult», devenu plan «Poste nouvelle» par la volonté de votre prédécesseur, M. le ministre Willockx, a prévu des investissements très importants, notamment au niveau de l'infrastructure postale.

Pour rendre la poste plus performante et accroître son efficacité, pour qu'elle puisse faire face à la concurrence nationale et surtout internationale, vous avez décidé, à juste titre, d'aménager une structure comprenant la création de soixante-six bureaux principaux et d'améliorer les quelque deux mille bureaux de distribution, l'objectif final étant d'atteindre la formule sacro-sainte: J. + 1.

Le dernier plan de «Team Consult» a été publié il y a plus de quatre ans. Il prévoyait notamment une diminution des effectifs, de manière à permettre un autofinancement des investissements. A noter que, depuis 1981, s'est produite une diminution drastique du personnel, dont le nombre est tombé de 52 000 à 45 000.

Notez aussi qu'il existe un sentiment de frustration de la part du personnel, qui a le sentiment très net d'avoir consenti de gros efforts pour restructurer l'outil de travail mais aussi pour travailler dans de meilleures conditions.

Or, le personnel a maintenant conscience que l'effort qu'il a fourni n'a servi qu'à payer, en très grande partie, les dettes de l'Etat.

En tout cas, c'est l'opinion qui prévaut en Wallonie, puisque la construction des bureaux principaux traîne singulièrement.

Ce sentiment de frustration a encore été accentué par la construction de Charleroi X et d'Anvers X, deux centres de tri industriels qui pompent la plus grande part des moyens financiers de la Régie.

Ces deux centres apparaissent, aux yeux du personnel, comme démesurés; on aurait pu faire aussi bien avec beaucoup moins d'argent puisque les constructions d'Anvers X et de Charleroi X, lorsqu'elles seront terminées et équipées, avoisineront ou dépasseront les cinq milliards, sans compter les œuvres d'art que l'on veut y installer.

Je sais, monsieur le ministre, que vous n'êtes pas responsable de cette gabegie et, comme l'a dit fièrement l'un de vos prédécesseurs, «l'irréversible a été posé» il y a quelques années déjà.

Cependant, au nom de la continuité du pouvoir, permettez-moi de vous faire remarquer que le personnel de la Régie ne comprend pas très bien que l'on puisse déboursier cinq milliards pour deux centres de tri industriels alors qu'en 1989, et en 1990, soit les deux premières années du plan quinquennal d'investissements, la Régie des Bâtiments a engagé moins de trois milliards pour les deux exercices: très exactement 993 millions en 1989 et 1 milliard 852 millions en 1990, soit, pour l'ensemble du pays, un peu plus de la moitié du coût de ces deux centres.

J'admets aussi très volontiers que le budget de l'Etat est difficile et que ce n'est pas le moment de vouloir tout faire en même temps.

Ce n'est donc pas l'importance de l'investissement mais bien sa répartition géographique qui m'interpelle. Je n'aime pas citer des chiffres mais il faut bien que je le fasse pour illustrer mon propos.

En 1989, la Régie des Bâtiments a engagé, pour la Flandre, 602 millions, pour Bruxelles, 11 millions et, pour la Wallonie, 380

millions. On constate déjà une différence dans le volume de l'investissement selon qu'on est en Flandre ou en Wallonie mais cette distorsion s'accroît très fort en 1990.

En effet, en 1990, la Régie des Bâtiments a engagé, en Flandre, 1 milliard 602 millions, à Bruxelles, quelque 10 «pauvres petits» millions et en Wallonie, 250 millions. Les chiffres parlent d'eux-mêmes; à la limite, ils ne nécessitent aucun commentaire.

Je sais aussi qu'au mois d'octobre, vous avez personnellement insisté vivement auprès de votre collègue, le secrétaire d'Etat M. Dupré, pour que tout soit mis en œuvre afin d'adjuger et d'engager, en 1990, la plupart des bureaux principaux. Hélas, votre administration, un mois plus tard — avec ou sans votre aval, je l'ignore — signale à la Régie des Bâtiments que tous les projets des bureaux principaux sont remis en question. La Wallonie est pratiquement la seule victime de cette décision administrative. Pour preuve, vous devez savoir que ce changement de cap jette au panier des études terminées et approuvées portant sur 711 millions d'investissements et des études partielles portant sur 399 millions d'investissements. J'ai fait faire une approximation de la valeur de ces études; on a chiffré la perte d'honoraires à plus ou moins 35 millions.

Je conviens aussi avec vous qu'il faut s'interroger sur la raison de ce changement de cap.

La seule raison réside sans doute dans la crainte qu'inspire l'émission de M. Defosset «Les Travaux inutiles»; il est vrai, monsieur le ministre, que la crainte est le début de la sagesse mais, dans le cas d'espèce, permettez-moi de vous faire remarquer que ce changement de cap, même s'il peut apparaître comme sage aux yeux de certains techniciens, intervient au moment où l'on a déjà investi dans une partie du pays quatre fois plus que dans l'autre et ce, avec des normes beaucoup moins restrictives que les normes actuelles.

Si la raison invoquée par la Régie des Postes est la constatation que les programmes qu'elle a présentés étaient excessifs, il est navrant de constater que ces programmes ont été livrés sous forme graphique, que toutes les études de la Régie ont été acceptées par la poste et qu'elle les a vérifiées et approuvées à chaque état d'avancement. Je veux parler des esquisses, des avant-projets et des projets. Il est encore plus navrant de constater que des terrains trop grands ont été achetés pour ces programmes de construction et je me demande même si on n'a pas acheté des bâtiments aussi inutiles pour réaliser des programmes qui seront revus fondamentalement.

Il est clair que la remise en question des programmes et des études entraînera de sérieux retards dans les engagements de 1991 pour les provinces wallonnes. Ces réflexions m'amènent à vous poser quelques questions.

1. Comment allez-vous prévoir, dans le programme 1991, un juste rééquilibrage géographique des investissements?
2. Tout le monde parle d'un plan quinquennal; quel est ce plan quinquennal et quelles sont vos intentions par rapport à ce plan?
3. A-t-on prévu, dans le budget, les moyens financiers disponibles pour résorber ce retard d'investissement?
4. Quelles sont les mesures que vous allez prendre pour hâter la réalisation du programme 1991 en compensation du retard pris au cours des deux précédents exercices?

5. Enfin, vous m'obligeriez si vous pouviez me communiquer le programme 1991 par province.

Je vous remercie déjà de votre réponse et de l'attention que vous avez bien voulu me réserver. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — La parole est à M. Colla, ministre.

M. Colla, ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones. — Monsieur le Président, je répondrai d'abord à quelques remarques émises par M. Bouchat pour aborder ensuite les questions qu'il a posées.

En ce qui concerne le personnel, il est vrai que, depuis 1981, les effectifs ont nettement diminué. Toutefois, depuis deux ans, leur nombre s'est stabilisé; ainsi, les effectifs comptent-ils actuellement 45 500 personnes environ.

En ce qui concerne les bureaux de poste principaux, vous estimez que la construction des bâtiments traîne. Permettez-moi de faire le point sur la situation actuelle.

Sur quelque soixante-six bureaux principaux prévus, vingt-trois sont opérationnels en ce sens qu'il s'agit de bureaux indépendants. A ces vingt-trois bureaux, il convient d'en ajouter six qui sont actuellement opérationnels mais qui conservent une mission plus large comme centres de tri pour leur région. Vingt-neuf bureaux de poste principaux sont donc opérationnels sur un total de soixante-six.

J'ajoute que douze bureaux principaux, dont je vous fournirai la liste, deviendront opérationnels en 1991 et que nous nous efforçons de combler ainsi un retard évident.

Avec Anvers X et Charleroi X, vous abordez le phénomène des « travaux inutiles ».

Pour ce qui est des bâtiments, un milliard a déjà été engagé pour Charleroi X, 555 millions étant prévus pour 1991; pour Anvers X, un milliard a déjà été engagé, les prévisions pour 1991 atteignant 300 millions, soit un montant global de 2 milliards 855 millions. Toutefois, les investissements nécessaires ne se limitent pas à cela. Il y a lieu de tenir compte également des machines performantes indispensables à la modernisation de la poste. Les estimations établies en ce domaine et faisant état de 2,2 milliards se sont révélées excessives. Aussi, le programme actuel prévoit-il 1,5 milliard d'investissement en outils et machines.

Je souligne que la modernisation de la poste me tient très à cœur: elle s'impose d'urgence et de toute évidence. Cependant, si les locaux doivent être agréables tant pour le personnel que pour la clientèle, il faut se garder d'investir exagérément dans des bâtiments luxueux. Aussi, ai-je décidé de diminuer les investissements prévus pour Anvers X et Charleroi X, sans que cela n'entraîne de conséquences négatives pour le projet en soi.

Pour ces mêmes raisons, on a modifié les plans de nombreux bureaux de poste principaux. Je tiens à préciser que les projets de nouvelles constructions qui auraient été surévalués par rapport aux besoins, ont fait l'objet d'un examen urgent. De plus, les plans et cahiers des charges ont été mis au point de manière que les adjudications relatives à ces constructions puissent intervenir en 1991, et tel sera bien le cas.

Par ailleurs, il faut noter que les plans qui ont subi des modifications, ont été étudiés par les services de la Régie des Bâtiments, notamment pour les bureaux de Ath, de Beaumont et de Bastogne. Comme vous le savez, la Régie des Postes ne rémunère pas les services fournis par la Régie des Bâtiments et on n'enregistre donc aucun coût supplémentaire à cet égard.

En matière de programmes d'investissements, la Régie des Postes est toujours dépendante de la Régie des Bâtiments, qui est la seule habilitée à construire les bâtiments publics, et est donc tributaire des possibilités humaines et techniques de cette dernière.

La loi sur les entreprises publiques autonomes, actuellement en discussion, ne prévoyant plus cette obligation, la Régie des Postes disposera à l'avenir d'une plus grande souplesse.

A la fin de votre exposé, vous avez abordé le problème du partage des crédits d'engagement entre le nord et le sud du pays. En 1990, on a engagé 1,6 milliard pour le nord du pays, 171 millions pour Bruxelles et 1,3 milliard pour le sud. On ne peut donc parler de disparité entre le nord et le sud du pays!

A Bruxelles, le programme d'investissement de la Poste prévoit, pour l'année 1991, l'aménagement ou la construction de bureaux de poste à Bruxelles 4 — où c'est une nécessité étant donné la proximité des institutions européennes —, de même qu'à Bruxelles 19 et qu'à Stockel, pour un montant de près de 500 millions.

Sur le plan financier, la Poste a défini un plan de crédits d'engagement pour les années 1991, 1992 et 1993, dont je vous donne le détail par province: Brabant wallon, 643 millions; Liège, 240 millions; Luxembourg, 345 millions; Namur, 44 millions; Hainaut, 1,2 milliard; Brabant flamand, 399 millions; les deux Flandres, 460 et 392 millions; Anvers, 103 millions et le Limbourg, 221 millions.

De plus, les crédits d'investissement pour l'année 1992 seront vraisemblablement équivalents à ceux attribués en 1991.

Par ailleurs, le plan de financement prévoit des investissements de l'ordre de 5,8 milliards en 1991 dont 3,4 milliards sont réservés aux constructions immobilières.

Vous m'avez demandé — et c'est important, j'en conviens — quelles étaient les mesures prévues pour résorber le retard accumulé.

A cet égard, je tiens à attirer votre attention sur le fait que la quasi-totalité des crédits d'engagement, prévus pour 1990, ont réellement été engagés et ce, pour la première fois — je crois — depuis quelques années.

Je pense, cher collègue, avoir ainsi répondu aux questions que vous m'avez posées. (Applaudissements.)

M. le Président. — La parole est à M. Bouchat.

M. Bouchat. — Monsieur le ministre, vous avez souligné le fait que, lors de mon exposé, j'ai signalé que 35 millions d'honoraires avaient été gommés par un changement de normes intervenu à la suite d'une décision administrative. Vous avez précisé que, en fait, la Régie des Bâtiments était chargée de la réalisation des bâtiments de la Poste. Cet argument me paraît faible. En effet, vous avez parfois recours à des auteurs de projets privés que l'Etat doit rémunérer.

M. Colla, ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones. — C'est vrai.

M. Bouchat. — Je constate par ailleurs que je ne dispose pas des mêmes chiffres que vous. Les miens m'ont été communiqués par la Régie des Bâtiments et les vôtres proviennent de la Poste. Quoi qu'il en soit, je n'engagerai pas de polémique à ce sujet.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MEDEDELING

Nationale Evaluatiecommissie inzake de toepassing van de wetgeving betreffende de zwangerschapsafbreking

COMMUNICATION

Commission nationale d'évaluation chargée d'évaluer l'application des dispositions relatives à l'interruption de grossesse

De Voorzitter. — Artikel 1 van de wet van 13 augustus 1990 houdende oprichting van een Nationale Evaluatiecommissie inzake de toepassing van de wetgeving inzake de zwangerschapsafbreking voorziet in een commissie bestaande uit 16 leden van wie 9 vrouwen en 7 mannen.

L'article 1er de la loi du 13 août 1990 instituant une Commission nationale d'évaluation chargée d'évaluer l'application des dispositions relatives à l'interruption de grossesse prévoit que la commission sera composée de 16 membres dont 9 femmes et 7 hommes.

Acht leden zijn geneesheer, van wie ten minste 4 hoogleraar in de geneeskunde aan een Belgische universiteit; 4 leden zijn hoogleraar in de rechten aan een Belgische universiteit of advocaat; 4 leden komen uit kringen die belast zijn met de opvang en de begeleiding van vrouwen in een noodsituatie.

Huit membres sont docteurs en médecine dont 4 au moins sont professeurs de médecine dans une université belge; 4 membres sont professeurs de droit dans une université belge ou avocat; 4 membres sont issus de milieux chargés de l'accueil et de la guidance des femmes en état de détresse.

Met inachtneming van de taalpariteit en op grond van een pluralistische vertegenwoordiging moet de Senaat een dubbeltal van kandidaten voordragen waaruit de leden van de commissie, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, zullen worden benoemd. Zij die niet als effectieve leden benoemd zijn worden tot plaatsvervanger benoemd.

Dans le respect de la parité linguistique et de la représentation pluraliste, le Sénat doit présenter une liste double de candidats.

Parmi ces candidats les membres de la commission seront nommés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Les candidats qui n'ont pas été désignés comme membres effectifs sont nommés en qualité de suppléants.

Na overleg met de fractievoorzitters stel ik voor tot de aanwijzing van die kandidatenlijsten over te gaan ter vergadering van 28 februari aanstaande.

Après concertation des présidents de groupes, je propose de procéder à l'établissement des listes de candidats au cours de la séance du 28 février prochain.

Geen bezwaar?

Pas d'objection?

Dan is hiertoe besloten.

Il en est donc ainsi décidé.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, messieurs, la commission du Travail parlementaire vous propose l'ordre du jour suivant pour la semaine prochaine.

Mardi 12 et mercredi 13 février 1991, le matin à 10 heures, l'après-midi à 14 heures, le soir à 19 heures.

1. Projet de loi modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer.

2. Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1990 — section 35 « ministère des Travaux publics ».

3. Projet de loi sur le crédit à la consommation.

4. Autres projets de loi dont le rapport sera fait.

Jeudi 14 février 1991, à 15 heures.

1. Prise en considération.

2. Questions orales.

3. Interpellation de M. Clerdent au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Réformes institutionnelles sur « le financement et la modification du programme des travaux du TGV-Nord pour la section Liège-frontière allemande ».

A 16 heures : Votes nominatifs.

De commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor toekomstige week volgende agenda voor.

Dinsdag 12 en woensdag 13 februari 1991, 's ochtends te 10 uur, 's namiddags te 14 uur en 's avonds te 19 uur.

1. Ontwerp van wet houdende wijziging en aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake huishuur.

2. Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgabenbegroting van het begrotingsjaar 1990 — sectie 35 « ministerie van Openbare Werken ».

3. Ontwerp van wet op het consumentenkrediet.

4. Andere ontwerpen van wet waarover verslag zal zijn uitgebracht.

Donderdag 14 februari 1991, te 15 uur.

1. Inoverwegingneming van voorstellen.

2. Mondelinge vragen.

3. Interpellatie van de heer Clerdent tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen over « de financiering en de wijziging van het programma van de werkzaamheden voor de SST-Noord, met betrekking tot het baanvak Luik-Duitse grens ».

Te 16 uur : naamstemmingen.

Is de Senaat het met deze regeling van de werkzaamheden eens?

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux? (*Assentiment.*)

Ann. parl. Sénat de Belgique — Session ordinaire 1990-1991
Parlem. Hand. Belgische Senaat — Gewone zitting 1990-1991

Dan is hiertoe besloten.

Il en est donc ainsi décidé.

VOORSTEL VAN WET TOT INVOEGING VAN EEN ARTIKEL 1412BIS IN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Stemming

PROPOSITION DE LOI INSÉRANT UN ARTICLE 1412BIS DANS LE CODE JUDICIAIRE

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het voorstel van wet tot invoeging van een artikel 1412bis in het Gerechtelijk Wetboek.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble de la proposition de loi insérant un article 1412bis dans le Code judiciaire.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het voorstel van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble de la proposition de loi.

126 leden zijn aanwezig.

126 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

Mme Aelvoet, MM. Allewaert, Anthuenis, Antoine, Appeltans, Arts, Bascour, Bayenet, Mme Blomme, MM. Bockstal, Borremans, Bosmans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cerexhe, Claeys, Clerdent, Collignon, Content, Cools, Cooreman, Crucke, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Belder, De Beul, De Bondt, Decléty, De Cooman, Deghilage, Delloy, De Loor, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, de Seny, De Seranno, Desmedt, de Wasseige, Didden, Diegenant, Donnay, Dufaux, Duquesne, Egelmeers, Eicher, Erdman, Evers, Falise, Flaghothier, Geeraerts, Gevenois, Ghesquière, Glibert, Grosjean, Gryp, Mme Harnie, MM. Hasquin, Hatry, Henneuse, Henrion, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Houssa, Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lallemand, Langendries, Larcier, Leclercq, Leemans, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Marchal, Mme Mayence-Goossens, MM. Minet, Moens, Monfils, Mouton, Mme Nélis, MM. Noerens, Op 't Eynde, Ottenbourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Pataer, Pécriaux, Peetermans, Petitjean, Pinoie, Poulain, Pouillet, Priëls, Saulmont, Schellens, Schoeters, Seeuws, Simonet, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Suykerbuyk, Swinnen, Taminaux, Tant, Vaes, Valkeniers, Van Bree, Mme Van den Bogaert-Ceulemans, MM. Van den Broeck, Vandersmissen, Van Eetvelt, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Van Nevel, Van-nieuwenhuyze, Van Rompaey, Van Rompuy, Verhaegen, Vermeulen, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING
VAN DE NIEUWE GEMEENTEWET

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT
LA NOUVELLE LOI COMMUNALE

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van de nieuwe gemeentewet.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant la nouvelle loi communale.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

131 leden zijn aanwezig.

131 membres sont présents.

130 stemmen ja.

130 votent oui.

1 stemt neen.

1 vote non.

Derhalve is het onderwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

Mme Aelvoet, MM. Allewaert, Anthuenis, Antoine, Appeltans, Arts, Barzin, Bascour, Bayenet, Mme Blomme, MM. Bockstal, Borremans, Bosmans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Capoen, Cerexhe, Claeys, Clerdent, Collignon, Content, Cools, Cooreman, Crucke, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Belder, De Beul, De Bondt, Declerck, Decléry, De Cooman, Deghilage, Delloy, De Loor, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, de Seny, De Seranno, Desmedt, de Wasseige, Didden, Diegenant, Donnay, Dufaux, Duquesne, Egelmeers, Eicher, Erdman, Evers, Falise, Flagother, Garcia, Geeraerts, Gevenois, Ghesquière, Glibert, Grosjean, Gryp, Mme Harnie, MM. Hasquin, Hatry, Henneuse, Henrion, Hofman, Holsbeke, Hotyat, Houssa, Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lallemand, Langendries, Larcier, Leclercq, Leemans, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Marchal, Mme Mayence-Goossens, MM. Minet, Moens, Monfils, Mouton, Mme Nélis, MM. Noerens, Op 't Eynde, Ottenbourg, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Pataer, Pécriaux, Petitjean, Pinoie, Poulain, Poullert, Priëls, Saulmont, Schellens, Schoeters, Seeuws, Simonet, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tant, Vaes, Valkeniers, Van Bree, Mme Van den Bogaert-Ceulemans, MM. Van den Broeck, Vanderborcht, Vandersmissen, Van Eetvelt, Vanhaverbeke, Van Hoeland, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Van Rompuy, Verhaegen, Vermeulen, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Neen heeft gestemd:

A voté non:

M. Peetermans.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT

De Voorzitter. — Dames en heren, de commissie voor de Infrastructuur zal onmiddellijk na de stemming vergaderen in zaal M.

Mesdames, messieurs, la commission de l'Infrastructure se réunira immédiatement après les votes dans la salle M.

INTERPELLATIE VAN DE HEER SCHOETERS TOT DE STAATSSECRETARIS VOOR LEEFMILIEU EN MAATSCHAPPELIJKE EMANCIPATIE OVER «DE IMPACT VAN DE LOZINGEN VAN BAGGERSPECIE VOOR DE BELGISCHE KUST»

INTERPELLATION DE M. SCHOETERS AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENVIRONNEMENT ET A L'EMANCIPATION SOCIALE SUR «LES CONSEQUENCES DES DEVERSEMENTS DE PRODUITS DE DRAGAGE EN FACE DE LA COTE BELGE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Schoeters tot de staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie over «de impact van de lozingen van baggerspecie voor de Belgische kust».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Schoeters. — Mijnheer de Voorzitter, de staatssecretaris heeft een zeer interessant studiewerk voorgesteld aangaande het lossen van baggerspecie voor de Belgische kust met als titel: «Ecologische impact van de baggerspecielozingen voor de Belgische kust.» Hieruit leid ik af dat het de Belgische overheid ernst is om het ecologische evenwicht in de Noordzee te vrijwaren en om maatregelen te nemen die tot een herstel moeten leiden, conform de internationale verbintenissen die België de jongste tijd op zich heeft genomen. Ik hoop dat men op de ingeslagen weg verder gaat en dat de inspanningen op het vlak van milieuzorg worden geïntensifieerd.

Jaarlijks wordt circa 21 miljoen kubieke meter specie opgebaggerd. Bij de geplande verdiepingen in de vaargeulen naar de Westerschelde en de verdieping van de Pas van het Zand naar Zeebrugge zullen nog eens ongeveer 45 miljoen kubieke meter te verwijderen zijn. De specie bevat grote hoeveelheden slib en wordt gestort vlak bij de baggerplaats.

Zoals uit de studie blijkt, wordt het slib bij het storten uitgewassen en verspreidt het zich in de omgeving. Het percentage opgebaggerde specie dat van de losplaatsen wegvloeit, is zeer hoog. Door een natuurlijk proces is er een gebied tussen de Scheldemonding en de kust, met een centrum ter hoogte van Zeebrugge, dat zeer slibrijk is. Genoemde studie toont aan dat er geen of weinig uitwisseling is tussen dat slibgebied en het gebied erbuiten. In feite ontstaat hier een grote modderpoel. Het slib zelf bevat zware metalen en verontreinigingen van organische oorsprong die vooral van de haven van Zeebrugge afkomstig zijn. Door het baggerproces, het lossen van de specie en de ongelukkige keuze van de losplaatsen, komen deze stoffen in toenemende mate in het grote slibgebied terecht. Gelukkig is de vervuiling nog beperkt en geconcentreerd op enkele plaatsen.

De invloed op het zeemilieu is echter verontrustend. Het hoge gehalte aan slib in het zeewater verstoort de primaire voedselproductie in zee. De wijziging van de bodembedekking verstoort de organismen die op de zeebodem leven. De overmaat aan slib veroorzaakt vissterfte en vernietigt de broedplaatsen. De chemische en organische verontreinigingen veroorzaken ziekten en misvormingen.

Uiteindelijk zal dat ook voor de mens, en meer bepaald voor de toerist aan onze kust, nadelige gevolgen hebben.

De bezorgdheid in verband met het zeemilieu voor onze kust heeft een dubbel facet. Enerzijds is er de vervuiling van het slib als zodanig. Bij het baggeren en het lossen van het vervuilde slib moeten maatregelen worden genomen om de verspreiding van de ver-

vuiling in zee te voorkomen. Anderzijds is er de slibmassa zelf die het gevolg is van de onoordeelkundige keuze van de stortplaatsen. Om de verspreiding van het slib voor onze kust te vermijden, moeten losplaatsen buiten het Scheldegebied worden gevonden.

De huidige toestand kan niet blijven bestaan omdat op termijn het hele mondingsgebied van de Schelde zal worden aangetast en het slib de Westerschelde zelf zal binnendringen. Het probleem wordt daardoor alleen maar groter en de oplossingen duurder.

Mijnheer de Voorzitter, daar het beheer van het continentaal plat een nationale aangelegenheid is, wens ik de staatssecretaris de volgende vragen te stellen:

Ten eerste, is de staatssecretaris zich bewust van de ernst van de toestand?

Ten tweede, welke maatregelen zullen worden opgelegd om de baggerlozingen verder in zee te doen plaatsvinden teneinde te vermijden dat het slib terugkeert naar onze kust? Binnen welke termijn zal dat gebeuren?

Ten derde, welke kwaliteitsnormen en voorwaarden worden opgelegd om, overeenkomstig de door België aangegane internationale afspraken, slib te storten in zee?

Ten vierde, zullen bepaalde garanties en maatregelen worden opgelegd vooraleer toelating wordt gegeven de Pas van het Zand te verdiepen? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Smet.

Mevrouw Smet, staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Schoeters voor zijn interpellatie die mij de gelegenheid geeft de problematiek van de lozing van baggerspecie voor de Belgische kust toe te lichten.

Om alle misverstanden te vermijden, wil ik vooraf duidelijk maken dat de studie waarvan sprake enkel betrekking heeft op baggerwerken in de Noordzee en niet op die in de Schelde. Alle specie in zee gebaggerd, wordt terug in zee gedumpt en niet in de Schelde en omgekeerd. Er bestaat geen enkel verband tussen beide baggerwerken. Ik voeg er meteen aan toe dat, indien de WVO-vergunningen in het kader van de Nederlandse wet verontreiniging oppervlaktewateren zouden worden opgeschort, ik tot hiertoe op geen enkel moment in kennis ben gesteld van een intentie om specie uit de Schelde in de Noordzee te dumpen.

Graag schets ik even de algemene problematiek inzake de vergunningen voor het dumpen van baggerspecie in de Noordzee.

Voor het in stand houden van de maritieme toegankelijkheid van de Belgische zeehavens wordt jaarlijks ongeveer 17 000 000 m³ specie gebaggerd in de vaargeulen doorheen de Vlaamse banken, namelijk het Scheur-Oost en het Scheur-West en de Pas van het Zand/Ribzand.

Slechts een klein gedeelte van deze baggerspecie wordt aangewend voor strandvoeding. Het overgrote gedeelte wordt teruggestort in de Noordzee, in enkele goed gelokaliseerde dumpingsplaatsen. Behalve de specie afkomstig van deze baggerwerken wordt ook onderhoudsbaggerspecie voor het op diepte houden van de kusthavens van Zeebrugge, Oostende, Blankenberge en Nieuwpoort in zee gedumpt.

Het storten van baggerspecie vanuit een schip in zee is net zoals het storten van industriële afvalstoffen in zee onderworpen aan de bepalingen van het Verdrag van Oslo van 15 februari 1972.

Het Verdrag van Oslo dat door België op 8 februari 1978 werd onderschreven, vormt het internationale kader waarin de mogelijke milieu-effecten van de baggerspecie-lozingen worden beheerd. Een koninklijk besluit van 7 november 1983 en een ministerieel besluit van 10 januari 1984 omschrijven de vergunningsprocedure voor het storten van afvalstoffen in zee.

Men heeft een verbod ingesteld voor het storten van stoffen en materialen die pollutanten van de zwarte lijst bevatten, bijvoorbeeld kwik, cadmium of bepaalde kankerverwekkende stoffen. Slib waarin deze stoffen voorkomen, mag dus niet worden gestort. Voor het dumpen van stoffen die pollutanten van de grijze lijst bevatten, zoals lood, koper, zink, is een vergunning vereist. Voor de stoffen met pollutanten die noch tot de zwarte, noch tot de

grijze lijst behoren, dient een machtiging te worden verstrekt. De hele vergunningsprocedure is weergegeven in het ministerieel besluit van 10 januari 1984.

De toepassing van het Verdrag van Oslo moet leiden tot de integratie van de onderhoudsbaggerwerken in een milieugericht beleid.

Niet alleen in het forum van het Verdrag van Oslo, maar ook tijdens de derde internationale ministerconferentie over de bescherming van de Noordzee, gehouden te Den Haag in maart 1990, werd de baggerproblematiek uitvoerig behandeld.

De situatie op het vlak van de bevoegdheden kan als volgt worden samengevat: de baggeractiviteiten op zich behoren tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest; de controle op het terugstorten van baggerspecie, met betrekking op de bescherming van het Noordzeemilieu in al haar aspecten, met inbegrip van de visserij, behoort tot de bevoegdheid van de nationale overheid, namelijk tot deze van de staatssecretaris voor Leefmilieu, met een adviesfunctie voor de minister van Verkeerswezen en de staatssecretaris voor Landbouw.

Juridisch gezien moet het Vlaamse Gewest, met name de gemeenschapsminister van Openbare Werken, aan de nationale overheid vergunning vragen om specie te mogen storten op het Belgisch continentaal plat.

Eenzijds moet de vergunningsaanvrager, dus het Vlaamse Gewest, ervoor zorgen dat de opgelegde verplichtingen worden toegepast; anderzijds zorgt de vergunningverlener ervoor dat alle verplichtingen worden nageleefd.

Een vergunning voor baggerspecie is vereist. Specie bestaat immers voor 99 pct. uit natuurlijke bodemmateriële die verontreinigd zijn met stoffen die door menselijke inbreng in de specie zijn terechtgekomen! Deze invloed moet worden onderzocht. Een studierapport over de impact van de lozingen van specie voor de kust was noodzakelijk. Indien ik immers als vergunningverlenende overheid dien te beslissen over een aanvraag van Openbare Werken, dan moet dit uiteraard met kennis van zaken gebeuren, op grond van wetenschappelijke informatie. De hoofdreden waarom ik het genoemde rapport heb aangevraagd is juist het ontbreken in het verleden van de kennis ter zake.

De invloed van het dumpen van specie op het mariene milieu werd tot op heden niet onderzocht. Beide betrokken diensten — de Beheerseenheid Mathematisch Model Noordzee van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, en het bestuur der Waterwegen en Zeewezen — hebben dus pionierswerk verricht.

Het rapport maakt een inventaris op van de omvang van de baggeractiviteiten en van de technieken: het beschrijft de samenstelling van de bodemsedimenten in de baggerzones op basis van een grootchalig monsternamprogramma en besteedt aandacht aan de mogelijke milieu-effecten op fysisch, chemisch en biologisch vlak.

Deze studie is een essentieel werk: terwijl in het verleden de kennis verspreid was over verschillende instanties, beschikken we nu over een samengebundelde informatie voor het verlenen van vergunningen voor het storten in zee van baggerspecie en voor de inschatting van de mogelijke impact.

Op het ogenblik dat de studie een aanvang nam, viel de Schelde niet onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Oslo. Ondertussen onderging dit verdrag een wijziging waarbij het toepassingsgebied *ratione loci* wordt uitgebreid tot de interne wateren. De begrenzing zelf ligt echter nog niet vast voor België, maar dit zal zeker in de nabije toekomst gebeuren. De Schelde zal dan onder het toepassingsgebied van het Oslo-Verdrag vallen. Ik ben dan ook van plan om in samenwerking met het Vlaamse Gewest een soortgelijke studie te laten uitvoeren voor de baggerwerken in de Schelde.

Een eerste algemene conclusie die uit het rapport kan worden getrokken, is het feit dat de verontreinigingsgraad van de baggerspecie uit de havens hoger is dan die van de mariene sedimenten in de vaargeulen.

De ontdekking van vrij hoge concentraties van tributyltin, polyaromatische koolwaterstoffen en purgeerbare organische stoffen, aangetroffen te Zeebrugge in de sedimenten van de toe-

gangsgeul tot de oude zeeluis en in de vissershaven, heeft mij onmiddellijk ertoe aangezet het storten van deze baggerspecie in zee te verbieden.

Vrijwel onmiddellijk, meer bepaald in augustus 1990, werd een proefproject gestart om na te gaan welke behandeling *in situ* mogelijk is. De termijn van de proef is acht kalendermaanden zodat de resultaten eind maart of begin april 1991 worden verwacht. Indien uit de studie blijkt dat een behandeling van het sediment *in situ* mogelijk is, zal dit zo gebeuren. Indien niet, zal voor deze baggerspecie naar andere oplossingen moeten worden gezocht.

Hierbij moet worden opgemerkt dat het om een relatief kleine hoeveelheid baggerspecie gaat: in de regel dient in deze probleemgebieden slechts eenmaal om de één à twee jaar te worden gebaggerd.

Ik wens er volledigheidshalve aan toe te voegen dat op alle andere baggerplaatsen voor de Belgische kust de concentraties van pollutanten beneden de grenzen liggen van de « Richtlijnen voor baggermateriaal » door de Oslo-Commissie uitgevaardigd. Deze richtlijnen betreffen alleen de bijlage II stoffen van de Oslo-Convention waaronder de zware metalen en pesticiden.

Wat betreft de losplaatsen, is het inderdaad zo dat bijvoorbeeld voor de grootste loswal ten noordwesten van Zeebrugge, op ongeveer 13 km van de kust, tussen 60 en 80 pct. van de totale geloste baggerspecie zich opnieuw verspreidt. Deze cijfers zijn het resultaat van studies die enkel op deze loswal werden uitgevoerd en kunnen en mogen niet zonder meer worden veralgemeend.

Het probleem van eventuele verder afgelegde loswallen in zee werd erkend en verdient verder onderzoek.

Naast een studie over de globale sedimenttransporten voor onze kust en parallel ermee, zijn door het Vlaamse Gewest studies gepland die moeten nagaan welke plaatsen inzake het biologisch leven geschikt zijn voor het storten in zee van baggerspecie, met andere woorden hoe kan men de effecten van de stortingen zoals de vernietiging van broedplaatsen, verstoring van bodemleven... zoveel mogelijk inperken.

Mijn diensten zullen hiertoe in de zeer nabije toekomst, in overleg met de dienst der Kust van het Vlaamse Gewest en het Rijksstation voor zeevisserij van landbouw een monitorings- en onderzoeksprogramma definiëren dat al deze aspecten dekt.

In het kader van het Verdrag van Oslo moet ik als nationaal beleidsverantwoordelijke, zoals vermeld, vergunningen afleveren voor het terugstorten in zee van baggerspecie. Ik ben dan ook zeer verheugd u te kunnen mededelen dat de vergunningsprocedure inmiddels gestart is. De gemeenschapsminister van Openbare Werken heeft op 10 december 1990 de aanvragen voor het storten in zee van baggermateriaal gesteund op ons conceptrapport ingediend. De vergunningen werden gevraagd voor een periode van twee jaar en de totale jaarlijkse gemiddelde hoeveelheid te baggeren specie bedraagt 25 miljoen m³. De opvolging van dit dossier gebeurt door mijn dienst die de uitvoering van het Verdrag van Oslo in België opvolgt.

Ik verwacht dat de vergunningen zullen kunnen worden afgeleverd tegen april 1991. De voorwaarden en kwaliteitsnormen die in deze vergunningen zullen worden opgenomen, zullen strikt in overeenstemming zijn met de bepalingen van de « Richtlijnen voor baggermateriaal » van de Oslo-Commissie. Deze richtlijnen worden momenteel in deze commissie herzien. De herziening van de richtlijnen zal worden besproken tijdens de eerstvolgende vergadering van de werkgroep van de Oslo-Commissie, begin maart 1991. In geval van consensus worden deze richtlijnen goedgekeurd door de Oslo-Commissie die in juni 1991 vergadert. Bij deze bespreking is België voorstander van meer strikte en algemene criteria. België hoopt dan ook dat deze criteria zullen worden gedefinieerd en goedgekeurd.

Het opstellen van een Belgisch standpunt ter zake is momenteel aan de gang in het kader van de ambtelijke werkgroep die werd opgericht in uitvoering van het « Samenwerkingsakkoord tussen de Belgische Staat en het Vlaamse Gewest ter vrijwaring van de Noordzee van nadelige milieu-effecten » ingevolge baggerspecie-uitvoeringen in de wateren die vallen onder de toepassing van de Conventie van Oslo ».

Even ter herinnering. Door de relatie tussen de baggerwerken aan de kust en de bescherming van het Noordzeemilieu, leek het

mij opportuun om de samenwerking met de bevoegde gemeenschapsminister van Openbare Werken te bestendigen in een akkoord. Er moet immers inzake baggerwerkzaamheden een gemeenschappelijk milieugericht beleid worden gevoerd.

Wij hebben ons beiden geëngageerd tot het nemen van een aantal beslissingen. Om dit akkoord op te volgen werd er op 28 november 1990 officieel een ambtelijke werkgroep geïnstalleerd, die zijn werkzaamheden inmiddels reeds heeft aangevat. Het verheugt mij u te kunnen mededelen dat er in deze werkgroep, in tegenstelling tot bepaalde groepen voor andere domeinen, een goede sfeer van samenwerking heerst.

De resultaten van de werkgroepen op nationaal en internationaal vlak met betrekking tot de baggerspecieproblematiek zullen bij het uitvaardigen van de vergunningen in rekening worden gebracht.

De verdieping van de Pas van het Zand is « principieel » goedgekeurd door het Vlaamse Gewest. Volgens mijn informatie zijn er evenwel nog geen concrete plannen voor de uitvoering, de budgetten, de vooropgestelde periode enzovoort.

Het is wel duidelijk dat dit een eenmalige operatie is waarbij grote hoeveelheden zand zullen moeten worden gebaggerd.

In de recente aanvragen voor een periode van twee jaar die door Openbare Werken werden ingediend zijn de hoeveelheden van die aard dat met de Pas van het Zand nog geen rekening werd gehouden, waaruit ik besluit dat deze verdieping nog niet voor de nabije toekomst is. Deze vraag is eerder bestemd voor de minister van Openbare Werken van het Vlaamse Gewest.

Wanneer een dergelijke aanvraag wordt ingediend zullen de resultaten van de studies die ik heb vermeld wel voorhanden zijn. Er zal hiermee rekening worden gehouden bij het verlenen van een vergunning, waaraan uiteraard voorwaarden en garanties zullen zijn verbonden.

Ik ben mij er terdege van bewust dat baggerspecie slechts één element is in de problematiek inzake het vrijwaren van de gezondheid van onze Noordzee. In die sfeer heb ik dan ook al heel wat bereikt.

Ik vermeld onder meer het verbieden van het storten in zee van alle industriële afvalstoffen, het verbieden van verbranding op zee van industriële afvalstoffen, de controle van de kwaliteit van het zwemwater, het toezicht vanuit de lucht van de verontreiniging door schepen en de start van de vergunningsprocedure voor de baggerspecie. Ik hoop in de toekomst nog een van de belangrijkste problemen te kunnen oplossen.

Mijnheer Schoeters, u die van Antwerpen is moet er toch wel belang aan hechten dat in de havens onvoldoende stockage- en verwerkingsmogelijkheden zijn voor gebruikte olie van schepen, voor het ruimwater dat werd gebruikt voor het reinigen van tanks die chemische stoffen hebben vervoerd en dat ook chemisch belast is enzovoort. Het ontbreken van opvangmogelijkheden heeft tot gevolg dat de schepen hun olie, balast en afvalwater in zee lozen. Wij proberen een akkoord te bereiken met het Vlaamse Gewest. Op nationaal vlak is de zaak rond, maar ik moet nog het advies krijgen van de Gewesten. Het is de bedoeling in alle zeehavens op een relatief korte termijn een goed georganiseerde dienst voor opvang van vervuilde oliën tot stand te brengen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Schoeters.

De heer Schoeters. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de staatssecretaris voor het zeer uitgebreide antwoord. Ik was vooral bezorgd om het feit dat, indien men baggert in de Noordzee en de baggerspecie dicht bij de kust stort, het gevaar bestaat dat die baggerspecie zich verder uitbreidt naar de monding van de Schelde toe en zelfs tot in de Westerschelde. Met haar antwoord heeft de staatssecretaris mijn bezorgdheid echter weggenomen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

VOORSTELLEN VAN WET

Inoverwegingneming

Mededeling van de Voorzitter

PROPOSITIONS DE LOI

Prise en considération

Communication de M. le Président

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de voorsteller van wet waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions de loi dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Dan zijn de voorstellen van wet in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Ces propositions de loi sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die voorstellen van wet, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

ONTWERP VAN WET — PROJET DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De regering heeft ingediend een ontwerp van wet houdende goedkeuring van de resoluties aangaande het derde amendement op de statuten van het Internationaal Monetair Fonds en aangaande de verhoging van de quota van de leden van dit fonds.

Le gouvernement a déposé un projet de loi portant approbation des résolutions relatives au troisième amendement des statuts du Fonds monétaire international et à l'augmentation des quotes-parts des membres dudit fonds.

Dit ontwerp van wet zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Ce projet de loi sera imprimé et distribué.

Het wordt verwezen naar de commissie voor de Financien.

Il est renvoyé à la commission des Finances.

PROPOSITION DE LOI — VOORSTEL VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — M. Mahoux a déposé une proposition de loi complétant l'article 124 de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage, en vue de fixer l'admission au bénéfice des allocations de chômage des enfants ayant obtenu à l'étranger un diplôme équivalent à un diplôme belge.

De heer Mahoux heeft ingediend een voorstel van wet tot aanvulling van artikel 124 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid strekkende om werkloosheidsuitkeringen toe te kennen aan kinderen die in het buitenland een diploma hebben behaald dat gelijkwaardig is aan een Belgisch diploma.

Cette proposition de loi sera traduite, imprimée et distribuée.

Dit voorstel van wet zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Dames en heren, onze agenda is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw dinsdag 12 februari, om 10 uur.

Le Sénat se réunira le mardi 12 février, à 10 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(*De vergadering wordt gesloten om 16 h 30 m.*)

(*La séance est levée à 16 h 30 m.*)

ANNEXE — BIJLAGE

Prise en considération — Inoverwegingneming

Liste des propositions de loi prises en considération :

Lijst van de in overweging genomen voorstellen van wet :

Modifiant la loi du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux afin d'assurer au preneur la possibilité d'obtenir un quatrième renouvellement (de M. Desmedt);

Tot wijziging van de wet van 30 april 1951 op de handelshuur-overeenkomsten ten einde te waarborgen dat de huurder een vierde hernieuwing kan krijgen (van de heer Desmedt);

— Renvoyé à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Complétant l'article 1277 du Code judiciaire en matière de divorce (de M. Henrion);

Tot aanvulling van artikel 1277 van het Gerechtelijk Wetboek inzake de echtscheiding (van de heer Henrion);

— Renvoyé à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Modifiant les dispositions relatives à l'ouverture, à la transmission et à la fusion des officines pharmaceutiques (de M. Monfils);

Houdende wijziging van de bepalingen betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van apotheken (van de heer Monfils);

— Renvoyé à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

Modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (de M. Duquesne);

Houdende wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (van de heer Duquesne);

— Renvoyé à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Portant réforme du Code de la nationalité belge (de M. Duquesne);

Houdende hervorming van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (van de heer Duquesne);

— Renvoyé à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Modifiant la loi du 29 décembre 1990 portant des dispositions sociales (de M. Deneir et consorts).

Tot wijziging van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen (van de heer Deneir c.s.).

— Renvoyé à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

